71STE JAARGANG No. 9037 MAANDAG 31 MEI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

PIUS X PLECHTIG HEILIG VERKLAARD

Onbeschrijfelijke geestdrift van half millioen pelgrims

Vaticaanstad. — Paus Pius XII heeft Zaterdagavond plechtig de heiligverklaring afgekondigd van Paus Pius X. De plechtigheid vond plaats op het grote plein voor de Sint Pieter, waar zich een menigte van 500.000 pelgrims uit alle werelddelen had verzameld. Een geweldig applaus steeg uit de menigte op toen de Paus plechtig de woorden had uitgesproken: „Wij verklaren de gezegende Paus Pius X heilig en wij schrijven zijn naam in de canon der heiligen". Op dat moment begonnen de klokken van de Sint Pieter en van de meeste der 300 kerken van Rome te luiden, terwijl tegelijkertijd het doek werd weggetrokken, dat een groot tapijt met de beeltenis van de nieuwe heilige aan de voorgevel van de basiliek bedekt hield.

„Moge geest van heilige Paus doordringen in conferentiezalen"

De plechtigheid werd geopend met een processie van religieuzen en wereldlijke geestelijkheid van de Bronzen deur naar het plein. Vervolgens verscheen de Pauselijke stoet met al zijn kleur en pracht, waarin o.a. ruim 40 kardinalen mee liepen. De Paus werd met luid applaus verwelkomd, toen hij zijn troon besteeg, die op de treden voor de basiliek was opgesteld.

In zijn lofrede op de nieuwe heilige verklaarde de Heilige Vader te wensen, „dat de geest van rechtvaardigheid en recht, waarvan Pius X getuigde en een voorbeeld gaf, kan doordringen in de conferentiezalen der volkeren, waar de zeer ernstige problemen welke de gehele mensheid aangaan, worden besproken, in het bijzonder de methode om voor altijd de vrees voor verschrikkelijke rampen uit te bannen en om voor alle volkeren een gelukkig tijdperk van blijvende rust en vrede te waarborgen".

Zondagmiddag is het stoffelijk overschot van de nieuwe Heilige van de Sint Pieter naar de Basiliek van Maria de Meerdere overgebracht.

Langs de route van de processie stonden duizenden gelovigen opgesteld.

In de versierde basiliek woonden kardinalen, leden van het Corps Diplomatiek in Vaticaanstad en vele Italiaanse autoriteiten de plechtige in ontvangstneming van het stoffelijk overschot bij.

De staking bij de P.P.A.

Zal ook Maracaibo het werk neerleggen?

Willemstad. — Betreffende de staking in Venezuela onder het grondpersoneel van de P.A.A. vernamen wij nog het volgende. De heer Hume, die, zoals wij reeds meldden, in Caracas was om daar voor de P.A.A. te onderhandelen met de bond van arbeiders, is weer naar Miami vertrokken om aldaar met zijn maatschappij overleg te plegen. De heer Hume verklaarde voorlopig geen eind aan de staking te zien. Vandaag zal waarschijnlijk ook het personeel van de P.A.A. in Maracaibo het werk neerleggen, nadat het na het uitbreken van de staking op Maiquetia, nog vijf dagen bedenktijd had gevraagd.

In verband hiermede zal geen enkel vliegtuig van de Pan American Airways naar Venezuela vliegen, doch wordt de dienst geheel over Curaçao geleid.

Op het Dr. Plesmanvliegveld zijn inmiddels vijf ervaren mensen van de P.A.A. gearriveerd om het locale personeel van de agente van de P.A.A., de fa. Maduro & Sons een helpende hand te bieden bij de stroom van werkzaamheden, die het kantoor aldaar nu te verwerken krijgt. In tegenstelling tot geruchten, die in de stad circuleren, als zou de staking met wanordelijkheden gepaard gaan, deelde men ons mede, dat hiervan geen sprake is..

De werkzaamheden op het vliegveld verlopen in de grootst mogelijke orde en regelmaat. De P.A.A. heeft de situatie volkomen in handen.

In de Sint Pieter en op het wereldberoemde door de colonnade van Bernini omgeven plein daarvoor hebben zich steeds de grote kerkelijke plechtigheden afgespeeld, die de Paus tot middelpunt hadden. Ook gisteren en Zaterdag was dit weer het geval, toen een half millioen gelovigen daar tezamen ge troomd was om getuige te zijn van de heiligverklaring van Paus Pius X.

Molotov onverwacht naar Moskou

Genève. — De Sovjet Russische minister van buitenlandse zaken, Molotov, is Zondagochtend geheel onverwacht naar Moskou vertrokken. Zijn vertrek was onder de grootste geheimhouding voorbereid. Een woordvoerder van de Sovjet-delegatie bevestigde het vertrek, maar gaf geen commentaar.

De plaatsvervangende Russische minister van buitenlandse zaken, Gromyko, zal de Sovjet-delegatie leiden.

Later deelde een Britse functionnaris mede, dat Molotov Zaterdag aan Eden had medegedeeld, dat hij binnen „een dag of twee" terug zou zijn.

De bewapenings-controle

Concessie van Sovjet-Unie

Parijs. — De vroegere Franse minister van defensie en thans permanent vertegenwoordiger in de ontwapeningscommissie der V.N. Jules Moch onthulde, dat de Russen het beginsel van permanente controleurs op de bewapening, die op Sovjet-gebied zijn gestationneerd, aanvaard hebben.

Hij voegde hieraan toe, dat de gemaakte vorderingen „bemoedigend" zijn.

Uit prae-historie

Indianen rookten reeds sigaretten met filters

Ottawa. — De Amerikaanse Indianen in Noord-Mexico verbouwden tabak en rookten sigaretten met filters aan de uiteinden duizenden jaren geleden. Dit is een van de conclusies van een anthropoloog uit Ottawa, die pas is teruggekeerd uit Mexico met, wat men aanneemt, de grootste verzameling gegevens, die ooit is bijeengebracht over de geschiedenis van de landbouw op het Noordamerikaanse vasteland.

Dr R.S. MacNeish van de Victoria Memorial Museum te Ottawa en zijn vrouw ontdekten in een grot de overblijfselen van zeven achtereenvolgende culturen. Een van deze laatste groepen verbouwde tabak en rookte haar in tubes, die waren gemaakt van suikerriet. Sommige van deze tubes bevatten filters gemaakt van groentenweefsels. MacNeish kon niet met stelligheid zeggen uit welk tijdperk de verschillende culturen dateren, maar ze lijken wel veel op die, welke hij vijf jaar geleden gevonden heeft in een grot ongeveer 240 km verder weg en die de sporen bevatten van acht culturen, die tienduizenden jaren terug dateren.

Nederlandse legatie te Caracas wordt ambassade

Caracas. — De correspondent van het A.N.P. te Caracas meldt, dat de Nederlandse legatie aldaar per 25 Mei verheven is tot ambassade. De naam van de nieuwe ambassadeur is onbekend.

Weer Finse landverraders gearresteerd

Helsinki. — Opnieuw zijn twee Finnen gearresteerd op beschuldiging van spionnage ten behoeve van de Sovjet-Unie, aldus heeft de Finse veiligheidspolitie bekendgemaakt. Reeds bevinden zich tien anderen in verzekerde bewaring op soortgelijke beschuldigingen. Deze werden in Fins Lapland gearresteerd, nadat zij volgens de politie lichtsignalen hadden gegeven over de Russische grens. De jongste arrestaties geschiedden in het dorp Naruska nabij de Russische grens in Lapland en te Virojoki in Zuid-oost-Finland.

Roerige Suez Kanaal-zone

Menigte sloeg Britse soldaat dood

Uit Ismaila wordt gemeld, dat een menigte Egyptenaren in de buitenwijken van deze stad in de Suez Kanaalzone een Britse soldaat heeft vermoord. De soldaat reed als gewapend geleide mede op een vrachtauto in een convooi met cantinegoederen, die bestuurd werd door een Egyptische chauffeur. Deze had met de wagen plotseling het convooi verlaten en was een straatje in de Arabische wijk van de stad binnengereden, waar de soldaat door een menigte werd doodgeslagen.

SLOTVERGADERING R.T.C.

's-Gravenhage. — Op Donderdag 3 Juni a.s. om half drie des middags wordt in de vergaderzaal van de Eerste Kamer de openbare slotvergadering gehouden van de R.T.C.. Vrijdag 4 Juni biedt de regering de R.T.C.-delegatie's een diner aan.

's Gravenhage. — Op de Olympische Dag zal het Nederlands bondselftal spelen tegen de Spaanse clug Atletico de Madrid.

Eigenaardig gedrag van „studenten in militaire geschiedenis"

Londen. — De Britse anti-spionnagedienst stelt thans een onderzoek in naar de gedragingen van personen, die zich 'studenten in de militaire geschiedenis' noemen en trachten inlichtingen te verkrijgen over troepen, welke in Engeland en het Midden-Oosten gestationneerd zijn.

De 'studenten' vragen ook de handtekening van de bevelvoerende officieren van verscheidene militaire depots. Deze handtekeningen zouden naar de mening van het ministerie van oorlog en de geheime dienst gebruikt kunnen worden op valse passen voor gebieden, die met het oog op de militaire veiligheid slechts voor speciale personen toegankelijk zijn.

In toekomstige oorlog

Gebruik atoomwapens waarschijnlijk

Parijs. — De plaatsvervangende geallieerde opperbevelhebber in Europa, veldmaarschalk Montgomery, heeft te Parijs tegenover journalisten verklaard, dat het ingeval van een oorlog waarschijnlijk is, dat beide partijen van atoomwapens gebruik zullen maken. Het bestaan van atoomwapens schrikt degenen, die een oorlog willen beginnen, echter in belangrijke mate af van hun voornemen, aldus Montgomery.

's-Gravenhage. — De korfbalwedstrijd tussen België en Nederland, die te Merksem nabij Antwerpen is gespeeld, is met 7–6 door de Belgen gewonnen. Bij de rust was de stand gelijk 2—2.

Geschil McCarthy-leger

Niet goed voor Amerikaanse prestige in Nederland

New York. — Mr. L.G. Kortenhorst, voorzitter van de Tweede Kamer, heeft in New York verklaard, dat een toestand zoals ontstaan is door het geschil tussen McCarthy en het Amerikaanse leger, zich in Nederland onmogelijk zou kunnen voordoen. Uit het onderzoek was volgens Mr. Kortenhorst een wantrouwen in het tweepartijenstelsel van de Verenigde Staten gebleken. Het geschil was overigens niet erg goed geweest voor het Amerikaanse prestige in Nederland, zo voegde hij hieraan toe.

Eerste „hollandse nieuwe" aan wal gebracht

Scheveningen. — De eerste 20.000 „Hollandse nieuwen" tot een gezamenlijke waarde van ruim Nf 23.000 hebben Vrijdagavond een zegetocht gemaakt naar de kelen van reikhalzende genieters van een zeebanket. De haring kwam in het land, toen Vrijdag om half vier de Scheveningse jager „Sch 236 Noordster" onbedreigd de pieren van IJmuiden binnenzwaaide. De 67-jarige schipper Kees de Graaff zette door zijn zege in de haringrace de kroon op een 56-jarige visserslooppbaan.

Tito naar Griekenland

Split. — President Tito van Joegoslavië is aan boord van het opleidingsschip „Galeb" voor een officieel bezoek aan Griekenland vertrokken. In zijn gezelschap bevinden zich de minister van buitenlandse zaken, Koca Popovic, en zijn secretaris Joze Vilfan. Tito werd uitgeleide gedaan door regeringsfunctionarissen en een grote menigte. De „Galeb" wordt geëscorteerd door vier Joegoslavische torpedobootjagers. De bezoekers worden Woensdag te Piraeus verwacht.

Amstelveen. — De hockeywedstrijd tussen het Nederlandse heren B-elftal en de ploeg van Finland is in een 3—9 zege voor de Nederlanders geëindigd.

Generaal Cogny neemt initiatief

Grootscheeps Frans offensief aan rand van bedreigde delta

Saigon. — Troepen van generaal Cogny, die Zaterdag het grootste offensief sedert de val van Dien Bien Phoe begonnen, maakten een grote communistische basis aan de Zuid-West rand van de delta van de Rode Rivier, met grote hoeveelheden munitie buit. De Franse aanval vordert in het Zuidelijk uiteinde van het grote Khenon-kalksteengebergte, dat zich zestig kilometer ten Zuiden van Hanoi uitstrekt en waar de opstandelingen in holen wapens hebben opgeslagen voor de grote aanval op de delta.

Dertig Franse jachtvliegtuigen bestookten gisteren de opstandelingen die teruggedrongen worden.

Aan het Franse offensief nemen 40.000 man deel. Cogny besprak met de opperbevelhebber generaal Navarre in Hanoi de maatregelen om de bedreigde delta te beschermen. Ook de aanvallen gedaan op de dorpen van waaruit de opstandelingen de belangrijke weg van Hanoi naar de haven van Haipong bestoken werden in dit overleg betrokken.

Nog vier blanke soldaten uit Dien Bien Phoe zijn er in geslaagd de Franse linies in Noord Laos te bereiken.

In totaal zijn thans ca. 60 leden van de bezetting van dit gevallen fort van wie negen blanken, naar Frans gebied ontsnapt.

Het Franse besluit tot herziening van de dienstplicht om meer geoefende soldaten vrij te maken voor de strijd in Indo-China heeft veel bijgedragen om de indruk in Amerika weg te nemen, dat Frankrijk bereid was tot iedere prijs vrede met de communisten te sluiten, zo seint Reuter uit Washington. Zowel op het ministerie van defensie als in het Congres en op het State Department ziet men in het besluit een teken, dat Frankrijk besloten heeft de strijd voort te zetten, indien de communisten niet meer bereidheid tonen om hun eisen op de conferentie te Genève te matigen.

Genevieve de Galard te Parijs

Saigon. — Geneviève de Galard is naar Parijs gevlogen. Zij is gisteravond door de generaal der Vietnam Nguyen van Hinh onderscheiden met het Ridderkruis van de nationale orde van Vietnam en het Kruis voor Dapperheid — het Vietnamese Oorlogskruis.

Chinese nationalisten opnieuw in actie

Taipeh. — Vliegtuigen van de nationalistische Chinese luchtmacht hebben een communistische Chinese kanonneerboot van 500 ton aangevallen en doen zinken, terwijl drie gemotoriseerde jonken ernstig werden beschadigd — zo is officieel medegedeeld.

Inmiddels is bekend gemaakt door dezelfde bronnen, dat de gevechten op zee en in de lucht om het Tachen-eiland, dat ongeveer 200 mijl ten Zuiden van Sjanghai ligt zijn verminderd. De nationalisten hebben enkele omliggende eilandjes bezet, waardoor de positie van de hoofdbasis is versterkt.

Parijs. — De Tsjech Emil Zatopek verbeterde in Parijs het wereldrecord 5000 m. hardlopen door een tijd te doen afdrukken van 13 minuten 57.2 sec. Het oude record stond sedert 20 September 1942 op naam van de Zweed Haegg met 13 minuten 58,2 sec.

Door het verbreken van de „Onzichtbare Straal" opende Dr Drees de tentoonstelling „Gouden Schakels", die wordt gehouden in de Ahoi hallen te Rotterdam.

Lachende gezichten

R.T.C.-ers in prettige stemming op Aalsmeerse bloemenveiling. Voorste rij: mr. Pos en mr Da Costa Gomez. Boven de Antilliaanse delegatie-leider de heer A. Jonkers, hoofd van de West-Indische afdeling van het Ministerie van Overzeese Rijksdelen.

Aruba's Irausquin (met levensgrote deukhoed) in luchtige stemming na afloop van een R.T.C.-vergadering.

De hantering van het Statuut

Ruimhartige toepassing aan bepalingen nodig

Amsterdam. — In de rubriek „Politiek allerlei" schrijft prof. Romme inzake de R.T.C. in „De Volkskrant": De R. T. C. bereikte Dinsdag overeenstemming. Wanneer ik zou zeggen, dat mij dit tot grote voldoening stemt, dan zou ik bepaald het gevoel hebben van achter een masker te spreken. Ik verheug mij echt er van harte in en het ogenblik, waarop Dinsdag de overeenstemming een feit bleek, was mij een glanzend ogenblik.

Ben ik dan zo verschrikkelijk enthousiast over de inhoud van het statuut? Neen, ik las in de bladen, dat Beel de verkregen overeenstemming uiteraard een compromis, een resultaat van langdurig en moeizaam overleg heeft genoemd. Dat compromiskarakter geldt voor elk der drie landen, geldt vermoedelijk wel voor elk lid van elke delegatie der drie landen, Onder hen zijn er zelfs wellicht enkelen, die van hun oogpunt uit het compromis te vergaand achten. Maar wanneer ik mij van harte verheug over de bereikte overeenstemming, dan is het om deze drie redenen: om het feit van de na jaren bereikte overstemming, om de mijns inziens aanvaardbare inhoud van het statuut voor elk der drie landen, wanneer men het statuut in zijn geheel bekijkt, en in de derde maar voor mij voornaamste plaats om de in de loop der jaren sterk gegroeide wil vanuit elk der drie landen tot het verkrijgen van volledige overeenstemming. Geen mens zal wel twijfelen, dat zich in de toekomst heus nog wel nieuwe moeilijkheden zullen voordoen. Moeilijkheden kennen elk der drie landen voorzich — waarom zouden ze uitblijven in hun onderlinge verhouding. Maar vele botsingen van meningen in de afgelopen jaren brachten ons eerder dichter bij elkander dan ons verder te verwijderen. Ze gaven lering in de onderlinge verhoudingen. En zoals ze tenslotte tussen de delegaties geleid hebben tot deze nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk der Nederlanden", gelijk de preambule van het statuut het uitdrukt, zal men ook in de toekomst geen overdadige vrees voor de in de praktijk ongetwijfeld nog rijzende moeilijkheden hebben te koesteren. De inschakeling van Suriname en de Antillen in de behartiging van de gemeenschappelijke belangen leidde tot een kunstig samenspel van bepalingen met allerlei afbakeningen en naunceringen.

Als resultaat van het „langdurig en moeizaam overleg" maakt het de indruk, dat in het precisiewerk de makers uit elk der drie landen met hetzelfde sop zijn overgoten. Ik hoop, dat zij ook bij de hantering van het statuut in de praktijk met eenzelfde sop overgoten zullen zijn: het geven van ruimhartige toepassing aan al deze bepalingen.

Recht tot het Hart

— Het komende geslacht heeft slechts behoefte aan levende voorbeelden.

VOLKSVERHUIZING PER KLM

Voor velen in de British Commonwealth geldt Groot Brittannie nog als het beloofde land en ook van de vele Engelse eilanden in het Caraibisch gebied vloeit een constante stroom mensen naar het Europese moedereiland. Vanuit Jamaica vertrokken deze maand weer een 90-tal emigranten die Curaçao als springplank voor de grote overtocht gekozen hebben. De KLM. bracht in twee opvolgende dagen drie groepen van ongeveer 30 emigranten naar Curaçao.

Op de 28e en 29e Mei kwamen deze mensen op Curaçao aan. Op de laatste datum vertrokken zij met de „Lacania" van de Grimaldilijn naar Italie. Vervolgens zullen ze per trein en per boot naar hun einddoel gebracht worden. Dank zij een goede samenwerking tussen Maduro, Grimaldi's agent en de K.L.M. kon deze belangrijke boeking via Curaçao geleid worden. Op de foto: De heer J. H. Elsevier, KLM-vertegenwoordiger voor Jamaica gaat enkele emigranten voor, in een roerend afscheid van het oude vaderland.

Toeristische aanwinst

De glazen droomboot

Willemstad. — Op de Westwerf van de K.N.S.M. zagen wij wel een heel bijzondere boot. Het bijzondere van deze boot is dat de bodem uit glas bestaat, zodat men al varend de zeebodem kan bekijken. Welk een sensatie moet dit niet opleveren.

Jules Verne, die in zijn fantasieën een soort duikboot ontwierp welke de diepzee-geheimenissen aan het menselijk oog vertoonde door middel van glazen passijspoorten, had nimmer durven denken, dat het zo veel eenvoudiger gaat. Degenen, die in deze boot gaan spelevaren, kunnen genieten van de kleurrijke taferelen waaraan het Caraibisch water zo rijk is. De koralen, de vissen, de kleurenschakeringen, dit alles komt in het bereik van de toeschouwer zonder — om met Paul van Venlo te spreken — vis met de vissen te zijn.

Bedoelde boot, die buitendien voorzien is van een buitenboord motor, zal een dezer dagen naar Bonaire worden verscheept, waar deze werkelijke „droomboot" door „Zeebad Bonaire" in gebruik zal worden genomen ten gerieve van de toeristen. Voorwaar, voor het „Zeebad" en Bonaire een belangrijke aanwinst.

DE ONDANKBARE

Willemstad. — Terwijl hij aan zijn tweede(?) borreltje bezig was, viel hij plotseling achterover, aldus de barkeeper van de Wilhelminabar op Berg Altena tegenover de politie, die hij ter assistentie had geroepen, daar een „klant" was gevallen en op de vloer bleef liggen met een bloedende hoofdwonde. Dr. Berkenveld werd gewaarschuwd, die na onderzoek opname in het Hospitaal noodzakelijk achtte.

Met de ambulance werd de man naar het Hospitaal gebracht, doch enkele minuten later werd door een zuster opgebeld, dat de man dronken was en „wilde neigingen" vertoonde.

Vijf mannen moesten eraan te pas komen om hem in bedwang te houden. De politie van het Brionplein werd gewaarschuwd, die de man ophaalde en ter ontnuchtering insloot.

IN DRUK

Willemstad. — In druk zijn verschenen de statuten van de Aruba dames Softballclub „Oranjestad Store" en van de Aruba Boxing Association".

OP CURACAO

Emmastad. — De heer W van Wordragen, adj-directeur van de NV. C.P.I.M., die dezer is een dezer dagen — na een verlof van 5 maanden in Europa te heben doorgebracht — weer op Curaçao teruggekeerd.

ONBEKWAAMHEID VAN BESTUURDER

(NOG ONDER DE MAAT)

Willemstad. — Op Soto, ter hoogte van Klein Santa Martha, reed gistermiddag een personenauto tegen de muur van perceel Kl. Sta. Martha 15. De wagen en muur werden zwaar beschadigd, terwijl de auto, na de aanrijding, op de linkerzij kantelde. Een elfjarige inzittende liep een hoofdwonde en een verstuikte pols op. De eigenaresse/bewoonster van het perceel, waartegen de auto botste, kreeg van schrik een zenuwaanval en moest door Dr. Maal worden behandeld. Dr. Chocolaad behandelde de gewonde. De oorzaak van deze aanrijding is te wijten aan de onbekwaamheid van de bestuurder, die bovendien met te hoge snelheid reed, geen rijbewijs bezit en nog „onder de maat" (beneden de achttien jaar) is. De Verkeerspolitie maakte proces-verbaal op.

VROUW MET MES BIJGEWERKT

Willemstad. — „Van je echtgenoot moet je het maar hebben", zal de vrouw B. gedacht hebben, toen zij door haar man met een mes bijgewerkt werd. Zij ligt nu in het Hospitaal, hij logeert bij de recherche. De man had zijn vrouw met een mes enige snijwonden toegebracht, een ter hoogte van haar linkerschoudersblad, een ander in haar rechterzijde. Dit gebeurde in de „politiebuurt" Mundo Nobo. De recherche heeft de zaak in onderzoed.

De melding, dat de vrouw gesneden was, kwam binnen vanuit het Hospitaal, vanwaar Dr. Loe de politie waarschuwde.

Het tropisch klimaat

Onder de rubriek: „Brieven aan de Redacteuren" van Elseviers Weekblad van 29 Mei is een Ingezonden Stuk van de heer M. Koster, Directeur W.I.B. van de K.L.M. opgenomen, dat als volgt luidt:

TRINIDAD

Curaçao, Mei

Ten zeerste betreur ik het, dat de heer Elias om gezondheidsredenen zijn functie bij de Caribbean Commission heeft moeten neerleggen, daar een langer verblijf van de heer Elias zeker zou hebben bijgedragen tot een betere kennis in Nederland terzake van de verhoudingen enz. in het Caraïbisch gebied.

Naar aanleiding van uw publicatie terzake van zijn vertrek veroorloof ik me de opmerking, dat de term „subtropisch" voor Trinidad de bezwaren van leven en werken in het Caraïbisch gebied verkleint, en zulks ten onrechte.

Met mijn ervaring van bijna 20 jaar verblijf op Java en Sumatra en na bijna 3 jaar op Curaçao, waarbij ik het gehele Caraïbische gebied regelmatig bereis, kan ik u verzekeren, dat deze gebieden volledig tropisch zijn en de gemiddelde temperatuur dan ook hoger ligt dan op Java en Sumatra. Trinidad, Suriname, Frans en Brits Guyana zijn minstens even warm en vochtig en stellen alle even zware eisen aan ons uithoudingsvermogen. De heer Elias is niet de eerste — en zal zeker niet de laatste zijn — die het tegen dit klimaat moet afleggen.

M. Koster.

Directeur Westindisch Bedrijf K.L.M.

De teerplaag

Willemstad. — Weer is er een slachtoffer gevallen aan de teermassa, de viezigheid die steeds overspat op het Brionplein. Ditmaal was het een autobestuurder, die aan de wacht kwam klagen dat door het overspatten van de bekende teer zijn witte personenauto van binnen en buiten bevuild was geworden. De politie van het Brionplein moest hem tot haar spijt mededelen, dat er helaas niets aan te doen was.

De vraag is hier gewettigd of de autoriteiten stommetje blijven spelen. Herhaaldelijk is in pers en in de raadsvergaderingen gewezen op het smerig ongerief, dat de St. Annabaai ter plaatse oplevert. De klachten zijn legio, bij parkeren voor de brug kan men er nimmer zeker van zijn, dat de auto en kleding niet bevuild worden door de olie-massa's, die op de meest onverwachte ogenblikken over de stenen damwand komen aanzetten.

De plek daar biedt een troosteloze aanblik en is tevens een aanklacht aan het adres van DOW, die door laksheid dit euvel laat voortbestaan.

Het feit, dat alles moet wachten op de nieuwe plannen, die bestaan terzake de beveiliging van de haveningang, dat deze „uithoek" niet eerder kan worden uitgebaggerd, alsvorens men precies weet hoe een en ander aangepast moet worden aan de bedoelde plannen, is een dooddoener, waarmede men ons al ruim 4 jaar lang bezighoudt.

MEISJE AANGEREDEN

Willemstad. — De laatste tijd bestaat onder de automobielen een voorliefde voor kinderen van 7 jaar. Gisteren werd op de Piscaderaweg ook weer een kind, ditmaal een meisje van 7 jaar door een personenauto aangereden, overigens buiten schuld van de bestuurder. Het kind kwam hard vanachter een stilstaande autobus aanhollen en stak de weg over, doch deed dit juist op het moment, toen een personenauto aankwam rijden. Het meisje liep enkele schaafwonden op aan gelaat en lichaam en werd, na verbonden en onderzocht te zijn door Dr. Lee, naar huis gestuurd.

Wij drukken de ouders nogmaals op het hart de kinderen steeds weer te waarschuwen voor het onvoorzichtig oversteken. Een ongeluk ligt in een klein hoekje. Voorzichtigheid is steeds weer geboden, vooral nu het verkeer in Willemstad zo druk wordt.

VERKEERSTESTINGEN

Willemstad. — Gedurende het afgelopen week-end werden zes personen, die onder de invloed van sterke drank verkeerden, op de afdeling van de V.A. getest. Verder werden acht lichte aanrijdingen behandeld.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade had een rumoerig week-end, er werd 24 maal assistentie verleend, 6 lichte aanrijdingen werden behandeld, 8 waarschuwingen uitgedeeld, 13 processenverbaal opgemaakt en een brandje „bestudeerd".

STENEN GOOIEN

Op de Berg Ararat gooiden jongens met stenen, toen de M. B. arriveerd hadden de belhamels de benen genomen. Zij bleven spoorloos.

ONDER INVLOED.

Als men onder invloed verkeert kan men lastig zijn, twee mannen hadden op de Seroeloraweg het te kwaad met iedereen. Zij vielen ook een juffrouw lastig. De M.B. intervenieerde en onderhield de twee mannen over hun gedrag.

VAN JE VRIEND....

Op Cher Asiele kreeg een man een opdoffer op het oog en deze opdoffer werd afgevuurd door zijn vriend. Het slachtoffer liep daarbij een onbeduidend wondje op en wenste i.v.m. de „hechte vriendschap" geen aangifte te doen terzake mishandeling.

BRANDJE.

In de Bredestraat (O.) werd brandlucht opgesnoven. Een hoop vuilnis had vermoedelijk door het weggooien van een brandende sigaret vlam gevat. De bewoners hadden echter de brand zelf weten te blussen, zodat de M.B. er niet aan te pas behoefde te komen.

FILMLIGA MET OLIEFILMS EN LOUISIANA STORY

Willemstad. — De Filmliga Curaçao zal een extra-voorstelling verzorgen op Woensdag 2 Juni as. om half negen in het theater Asiento te Emmastad. Vertoond zullen worden „De opsporing van aardolie" en „Verkenningsboring".

Op Woensdag 9 Juni as. — eveneens om 20.30 uur — zal in het Cultuurcentrum een voorstelling plaats vinden van „Louisiana Story" van Robert J. Flaherty (Verenigde Staten 1948).

HET WEER

Max. temp. 31.2 C (88.2 F); min. 26.8 F (80.2 F) en gem. 28.3 C (82.9 F). Max. wind 25, min. 10 en gem. 18 knopen. Vochtigheid 75%. Helder 6, licht bewolkt 16 en bewolkt 2 uren.

Parochiefeest te Santa Maria

Sta Maria. — De parochie van Maria Hulp der Christenen, vierde gisteren op luisterrijke wijze zijn Parochiefeest.

Des morgens werd na een generale H. Communie der Parochianen, waaraan zeer druk werd deelgenomen, een Plechtige Hoogmis opgedragen.

Des avonds trok nadat om 18.30 uur met het bidden van Rozenhoedje en Litanie in de Kerk begonnen was, een processie met het beeld van Maria Hulp der Christenen naar een feestelijk verlicht terrein aan de voet van de heuvel, waarop, badend in het licht der schijnwerpers, de kerk ligt.

Aldaar werden de kinderen toegewijd aan de H. Maagd en na een Marialied een smeekgebed tot de Moeder Gods uitgesproken. Vervolgens hield de Zeer Eerw. Pastoor B. Schipper een feestpredicatie, waarna in plechtige processie, waaraan de Eerste communicantjes van dit jaar deelnamen, het Allerheiligste onder feestelijk klokkengelui op het altaar werd gebracht.

Hierna volgde een toewijding van alle gelovigen aan het Onbevlekt Hart van Maria. Tantum Ergo en zegen.

Een geestdriftig gezongen lied en een dankwoord van de ijverige Pastoor, de Zeer Eerw. Heer J. Henriquez, besloten de schone plechtigheid.

VAART EN VLUCHT

Zondag: Haven: Vrachtschepen 9 in en 7 uit; tankschepen 11 in en 8 uit zeilschepen 6 in en 1 uit. Passagiers landend 25, vertrokken 117 en doorgaand 457.

Hato: Vliegtuigen 16 in en 13 uit. Passagiers landend 102, vertrokken 88 en doorgaand 87.

Zondag: Lucarnio v La Guaira nr Fort de France, **Schwennau** v Cristobal nr Antwerpen, **Del Mar** nr New Orleans, **Fort Richatanse** v Le Havre nr Santa Martha, **Tel Aviv** v Cristobal, **Colonia** nr La Guaira, **Lake Traverse** nr Ponce, **Triton** nr Carthagena, **Fruyo Maru** v Cristobal, **Köln** v Antwerpen.

OM DE RCC KAMPIOENSCHAPPEN

Willemstad. — Op de tennisbanen van het Mundo Nobo-stadion werden de kampioenschappen van RCC voortgezet. De uitslagen luiden: **Van Rosberg** wint van **Tramm** met 6—3 en 6—2; **Moron** wint van **Silonero** met 6—4 en 7—6.

Voor hedenavond zijn vastgesteld de partijen tussen Easton — Hoyer en Leander — Bonifacio.

SURINAME

ENTHOUSIASME WON HET VAN HARTSTOCHT

ROBINHOOD 4 PAISANDU 0

Paramaribo. — Gisteravond speelde in het stadion Robinhood tegen het Braziliaanse elftal Paisandu. De Brazilianen, die technisch beter speelden (beroepsvoetballers) legden een ongekende hartstocht aan de dag, welke hen leidde tot onsportief optreden. De wedstrijd tegen Robinhood werd door de gasten gestaakt, omdat scheidsrechter Wijdenbosch de Braziliaans keeper, die op ongehoorde wijze midvoor Kruin zonder dat hij in het bezit van de bal was, aanviel, uit het veld zond.

De Baziliaanse officials en spelers namen dit niet en staakten met nog ruim een kwartier te spelen de wedstrijd. Voor Robinhood scoorden L. Mijnals de eerste goal uit een penalty, de tweede door Kruin uit een kopbal, de derde kwam van de voeten van H. Mijnals uit een onhoudbaar schot in de rechter benedenhoek en Winter alleen met de keeper voor zich scoorde het vierde doelpunt. Verdiend won Robinhood met enthousiast spel.

Sport radio verslaggever was, A. Kamperveen.

Sugar Boy Nando ging K.O.

España werd winnaar op overtuigende wijze

(Van onze sportverslaggever)

Willemstad. — Toen omstreeks tien uur Zaterdagavond de grote strijd tussen Ismael España en Sugar Boy Nando een aanvang zou nemen, moest promotor Fraites vele onaangename commentaren van het publiek in ontvangst nemen wegens het vroegtijdig begin van de mainbout. De critiek van de toeschouwers was echter ongemotiveerd, daar reeds van te voren op het programma was aangekondigd, dat de hoofdpartij om tien uur zou beginnen, teneinde de vele wachtlopers-boksliefhebbers ook de kans te geven deze wedstrijd bij te wonen.

De grote strijd, die in Venezuela een onaangenaam verloop had en door Nando werd gestaakt in de zevende ronde, werd hier als een soort revanche voor Nando opnieuw uitgevochten. Het merkwaardige van het geval is wel, dat deze ook eindigde in de zevende ronde, maar nu met een k.o. voor Ismael Espana.

Vooral in het begin was Nando zeer aggressief, doch bij probeerde vele malen te laag te stoten, wat dan ook commentaar op leverde bij zijn tegenstander en bij scheidsrechter Mitchell. De twee eerste ronden verliepen zonder veel meerderheid en in de derde ronde wist Sugar Boy vele rake treffers te plaatsen op Ismael, wat het aanwezige publiek even deed denken aan een mogelijke overwinning voor Nando. Ismael incasseerde echter alle slagen rustig en dook toen heel kalm met een brede glimlach op uit een gebukte houding, als scheen hij verzekerd te zijn van zijn uiteindelijke overwinning. In de vijfde ronde vertoonde Nando tekenen van vermoeidheid en vele malen moest hij zijn toevlucht nemen in de clinch. In de zesde ronde moest Sugar Boy twee maal het canvas kiezen en het stond vast dat hij het niet tien ronden zou kunnen uithouden tegen de sterke Ismael, die zich menigmaal uitdagend en glimlachend door Nando in het gezicht liet slaan, alsof deze te doen had met een klein kind.

In de zevende ronde kwam dan het einde van het gevecht. Sugar Boy, die aan 't eind van de 6de ronde gered werd door de gong kwam nog enigzins zwakjes op de been de ring binnen, doch moest direct bezwijken voor een harde treffer van Ismael.

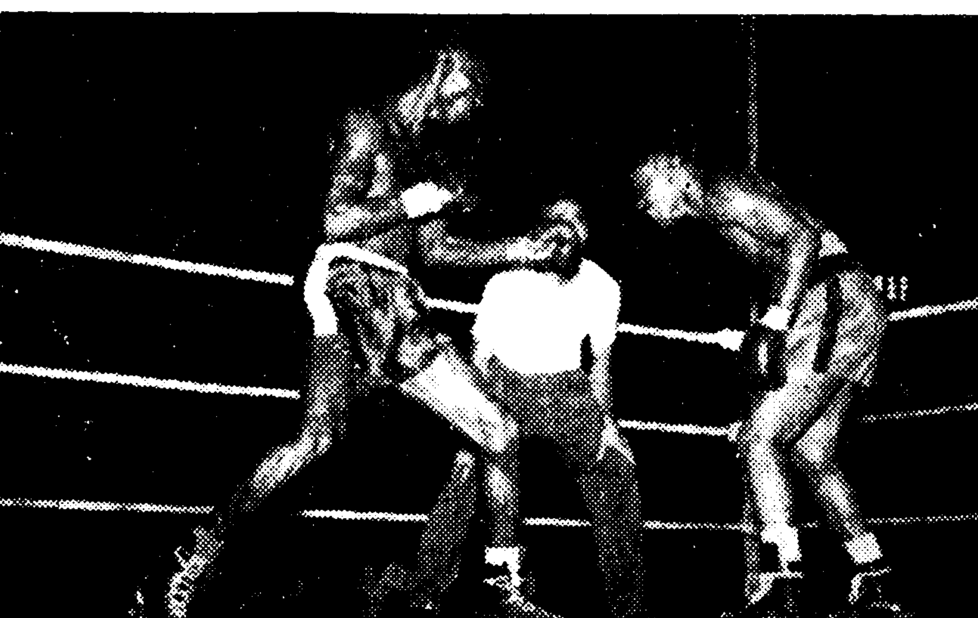
Met moeite kon de moedige Nando weer opstaan, doch iedereen wist dat dit het einde betekende. Enige seconden later werd Nando na enkele rake klappen geincasseerd te hebben weer gevloerd. Deze keer werd hij uitgeteld door scheidsrechter Mitchell. Wij bewonderen het optreden van Sugar Boy Nando ten zeerste: hij heeft getoond niet voor een paar slagen terug te schrikken en heeft vol gehouden tot het bittere eind. Ismael Espana moeten wij hartelijk feliciteren met zijn K. O. en wij hopen hem de volgende maand weer bezig te zien ditmaal tegen de kampioen van Trinidad, welk gevecht hij gisteravond heeft aangenomen.

Cocoa Kid v.s. Kid Echio

De eerste gevecht van de avond ging tussen twee jonge boksers (amateurs) en het mag gezegd worden dat het een aardige partij is geworden. Beide boksers waren tegen elkaar opgewassen en de beslissing van de judges DRAW was dan ook een juiste weergave van de sterkte der pugilisten. Na de tweede ronde zocht Cocoa Kid meermalen zijn heil in lage upper-cuts, doch deze belandden meermalen in de dekking van zijn tegenstander en leverden geen resultaat.

Baby La Motta v.s. Young Fraites

Het begin van dit gevecht was zeer aardig en wij zagen jonge agressieve boksers die elkaar trachten af te maken met rake treffers. Bij de derde ronde kreeg Young Fraites echter een soort worstelneiging en greep zijn tegenstander meermalen vast, slingerde hem door de ring. Eenmaal werd deze bijna van de grond getild. De scheidsrechter moest toen overgaan tot het disqualificeren van Young Fraites, doch deze wilde er geen genoegen mee nemen en begon een knokpartijtje met de scheidsrechter. Al gauw genoeg hadden vele secondanten zich in de ring begeven en de vurige Fraites werd tot kalmte gebracht. Baby la Motta won door K. O.

Hier ziet men Ismael España (rechts) zijn kat-en-muis-spelletje spelen met Sugar Boy Nando (links). Scheidsrechter Mitchell ziet vol verbazing toe, hoe de Venezolaan zijn kracht demonstreert door zijn tegenstander vrij spel te laten. Maar in de zevende ronde maakte España er een einde aan.

Jimmy Carter Jr. v.s. Jimmy Marsano

Ook dit werd een tamelijk interessante partij, waarbij vooral Jimmy Carter Jr. veel show aan de dag legde. Vurig sloegen de boksers er op los en beide moesten rake treffers incasseren. Jimmy Marsano werd vier maal gevloerd. De beslissing van de juri luide een overwinning voor Jimmy Carter Jr.

Young „Gigante" Tunney v.s. Flying Kid

Ofschoon dit gevecht in het begin veel beloofde, was zij maar van korte duur. Flying Kid begon direct met zijn offensief, doch na twee minuten werden de rollen omgekeerd. Young Tunny sloeg er flink op los met het gevolg dat de Flying Kid moest bezwijken voor een rechtse in de maagstreek, dat hem naar de grond bracht en hij werd uitgeteld. Het horloge van Time keeper Jombi Van Eyten gaf toen aan 2 min. 35 sec. Flying Kid werd met de brancard vervoerd. Later vernamen wij dat het vallen hem een hersenschudding had veroorzaakt, echter niet van ernstige aard.

Fighting Couga v.s. Edmund Mason

Deze boksers waren tegen elkaar gedurfd en beschikten ongeveer over dezelfde lichaamskracht. Het werd een tamelijk gelijkopgaande strijd zonder veel hoogtepunten, wat echter niet wegneemt dat er toch aardig „geslagen" werd. Over de volle acht ronden stonden de pugilisten elkaar „te vuist", doch geen van beiden kon het maken tot een K. O. of puntenoverwinning. De beslissing „DRAW" van de jury was dan ook naar eenieders verwachting. De publieke belangstelling voor de wedstrijden was zeer groot en het publiek heeft ook werkelijk waar voor zijn geld gekregen.

Naar wij vernemen is de heer Ciro Cardoze van plan de volgende maand weer als promotor op te treden.

AFKONDIGING

volgens artikel 4 juncto artikel 3 van het Landsbesluit opgenomen in P.B. 1951 No. 117.

Het Eilandsbesluit houdende algemene maatregelen van de 24ste Mei 1954 No. 1 regelende de samenstelling van de commissie inzake de autobusdiensten voor het eilandgebied Bonaire is, ter lezing van een ieder, gedurende drie maanden ten kantore van de Gezaghebber van het eilandgebied Bonaire, nedergelegd.

Deze openbare kennisgeving van nederlegging geschiedt door aanplakking te daartoe bestemder plaatse op Bonaire en door opneming in het nieuwsblad „Amigoe di Curaçao".

Gegeven te Kralendijk, de 25ste Mei 1954.

De Gezaghebber van het eilandgebied Boniare,
W. G. DE HASETH.

WAARSCHUWING

De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen maakt bekend dat schietoefeningen zullen plaats vinden op de PLANTAGE KORAAL TABAK op DINSDAG 1 JUNI 1954 van 0600 tot 1300 uur. De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.

GRAF ONTDEKT TE VENLO

Van roverhoofdman, zijn vrouw en bondgenoten uit 1753?

(Van onze correspondent)

Aan de Zwarteweg nabij het terrein van het voormalige Duitse vliegveld te Venlo hebben de daar in een zandgroeve werkzaam zijnde arbeiders een grote hoeveelheid beenderen van mensenlichamen blootgelegd. Nadere onderzoekingen van de archivaris der gemeente Venlo, de heer W. T. M. Hendriks, hebben uitgewezen, dat het hier een massagraf betreft.

Aanvankelijk vermoedde de politie zulks eveneens. Zij meende te doen te hebben met een massagraf uit de laatste wereldoorlog. Derhalve werden mr. C. Moons, officier van justitie te Roermond, en dr. Hulst uit Leiden verzocht bij de opgravingswerkzaamheden tegenwoordig te zijn. Het ontbreken van ook maar het geringste oriëntatievoorwerp maakte de identificatie der stoffelijke resten echter zo goed als onmogelijk. Wel meende dr. Hulst te kunnen constateren dat de beenderen op zijn minst enige tientallen jaren oud zijn. Zij kunnen er echter ook al een eeuw liggen. Van een massagraf uit de jongste wereldoorlog is dus geen sprake.

Tot dusverre werden de beenderen van ongeveer tien personen uit de grond gehaald. Een dateringsmogelijkheid vond ook de heer Hendriks niet in het graf. Thans meent de archivaris van Venlo wel te mogen uitgaan van de archiefbron om tot verklaring van het massagraf nabij het v.m. vliegveld te kunnen geraken.

Het blijkt dan, dat nabij de vindplaats van het graf in 1753, op de z.g. Galgenberg, nu Maagdenberg geheten, de roverhoofdman Hulster Heinke, zijn vrouw Trui en acht van zijn bondgenoten werden opgehangen. In Noord-Limburg opereerden zij destijds op een wijze gelijk aan die der meer zuidelijke Bokkenrijders.

Hoe dat zij: frappant is zeker, dat in het massagraf de beenderen werden aangetroffen van een tiental personen, onder wie een vrouw. Dat had dr. Hulst al aan de hand van een gevonden schedel kunnen vaststellen. Een tastbare aanwijzing, dat hier inderdaad het graf van Hulster Heinke en van zijn trawanten is opengelegd, bestaat er geenszins, doch de mogelijkheid daarvan mag vrij ruim heten. De Venlose gemeente-archivaris, die zijn verklaring uiteraard met de nodige restrictie gaf, acht het ook mogelijk, dat men gestoten is op een massagraf van buiten de vestingstad begraven Venlonaren, die aan de pest gestorven zijn.

Olie-groep zoeken naar investeringen in Argentinië

Buenos Aires. — Diverse buitenlandse oliegroepen zoeken na de bekendmaking van de nieuwe oliepolitiek van de Argentijnse regering naar de mogelijkheid van nieuwe investeringen in Argentinië. Naar verluidt hebben de Kon. Shell Groep en de Standaard Oil van New Jersey en California vertegenwoordigers naar Argentinië gezonden ter bestudering van de nieuwe situatie.

Volgens andere berichten overweeg de Argentijnse financier Jorge Antonio een bezoek aan Londen en Duitsland voor overleg met Britse en Duitse oliebelangen.

Desastreuze financiële toestand in Indonesië

De voorzitter van de Masjumi in Indonesië, Mohammad Natsir, heeft een verklaring uitgegeven, die een waarschuwing inhoudt over de financieel-economische toestand, waarin Indonesië verkeert. Indien de regering niet meer op haar hoede is, aldus deze verklaring, zal binnenkort een toestand ontstaan, waarin de regering niet meer in staat zal zijn haar verplichtingen — zoals het betalen van salarissen aan ambtenaren — na te komen, tenzij het parlement zal goedkeuren, dat de muil nog dieper wordt uitgegraven door het limiet van de gouddekking van 20 pct. te verlagen.

Volgens Natsir was de gouddekking, die in Augustus 1953 nog 36 pct. bedroeg, drie maanden geleden, toen de gouverneur van de bank Indonesia een waarschuwende stem liet horen, teruggelopen tot 24 pct. Op 5 Mei was het percentage 20.9 pct. Het minimum van 20 pct is dus vrijwel bereikt. Indien dit zo voortgaat, zal het percentage aan het einde van dit jaar van tien tot twaalf procent bedragen, aldus de verklaring.

De staatsschuld aan de bank Indonesia, welke in Augustus van het vorige jaar Rp. 83 millioen bedroeg (exclusief de bevroren staatsschulden) bedroeg op 5 Mei van dit jaar Rp. 2.087 millioen.

Wereldvredesprijs voor Charlie Chaplin

Genéve. — Aan Charlie Chaplin is de wereldvredesprijs toegekend. Het geld zal hij beschikbaar stellen aan liefdadigheidsinstellingen in Engeland, Oostenrijk en Zwitserland. Chaplin deelt deze prijs met de Russische toondichter Dmitri Sjostakovitsj. De filmcomediant liet bij monde van zijn secretaris weten voorlopig niet van plan te zijn naar Oost-Berlijn te gaan om de in geld uitgekeerde prijs in ontvangst te nemen.

Guatemala rood bruggehoofd op Westelijk halfrond

98 procent van het volk is anti-communistisch

Het valt niet te ontkennen, dat de regering van kolonel Jacobo Arbenz Guzman in Guatemala daadwerkelijk onder nauwkeurige contrôle staat van de communistische partij in Moskou. Deze contrôle is mogelijk door middel van drie of vier cellen, die werkzaam zijn in nauw contact met President Arbenz Guzman persoonlijk. Bij zijn ambtsaanvaarding heeft Arbenz Guzman plechtig beloofd te zullen gehoorzamen aan de bevelen van het Kremlin en de „hervormingen" voort te zullen zetten, die begonnen waren door zijn voorganger, Juan José Arévalo. Teneinde de politiek van Guatemala een communistische richting te doen inslaan, kondigde Arévalo zijn Arbeidswet af, waarin de instelling werd gelast van arbeidstribunalen. De rechters van deze tribunalen zouden systematisch elk geschil regelen ten gunste van de arbeider. Zo werd bij deze wet bepaald, dat iedere ondernemer, die een arbeider ontsloeg, verplicht was deze man een som uit te betalen, die ongeveer gelijk was aan het totaal, dat hij aan loon had ontvangen in de tijd, dat hij bij die ondernemer werkzaam was geweest. Dit gold altijd, welke ook de reden van het ontslag mocht zijn. Deze bepaling vormde een flagrante inbreuk op de grondwet.

Een andere maatregel, die door Arévalo was genomen, vormde de instelling van een Instituut voor Sociale Zekerheid van Guatemala, welks voornaamste doel bestond in het onttrekken van fondsen aan de economische krachten van het land, ten gunste van de communistische propaganda. Dit instituut werkte met autonome en onbeperkte volmachten, die door de staat niet gecontroleerd konden worden. Het ging derhalve volledig in tegen zijn oorspronkelijke opzet: aan het

Onlangs zijn twee Amerikaanse journalisten en een Amerikaans priester uit Guatemala gezet. Dit feit vormt wel een bijzonder treffende illustratie van de beschuldiging, die op de Inter-Amerikaanse Conferentie te Caracas tegen deze Midden-Amerikaanse staat is uitgebracht, namelijk, dat hij onder communistische contrôle staat en derhalve een bedreiging vormt voor de gehele Nieuwe Wereld.

Onlangs zijn vijf vooraanstaande anti-communistische bewoners van Guatemala uit het land verbannen. In nevenstaand artikel geeft een hunner, de voormalige uitgever van een weekblad en bekend radio-commentator Horacio de Cordova, zijn visie op wat zich momenteel in zijn land afspeelt. Hij beschuldigt het Sovjet-communisme er van „Guatemala te gronde te richten", ofschoon 98 pct. van de bewoners tegen het communisme is.

volk van Guatemala de weldaad van de sociale zekerheid te verzekeren.

De plaatselijke communistische leider Arbenz Guzman, kondigde de wet af, die bekend staat als de wet op de Agrarische Hervorming. Op grond hiervan begon hij de particuliere landbouwgronden te confisceren om de boerderijen vervolgens te verdelen onder de boeren en de landarbeiders die er werkten. Telkens zorgde de leider Arbenz Guzman er voor, dat wanneer de wet werd toegepast, de gronden onder contrôle kwamen van de communisten, een en ander met instemming van de President.

In ruil voor hun geconfisceerde eigendom ontvingen de voormalige particuliere bezitters de belachelijke compensatie van „Landbouw-tegoeden", die door de overheid werden erkend. Er was evenwel een kleine lacune: deze tegoeden werden niet als verhandelbare waarden erkend. Deze en andere misleidingen hebben een serie moorden en andere terroristische daden veroorzaakt, die gemakkelijk hadden kunnen uitlopen op een verschrikkelijke chaos.

De economische toestand van het land is slecht en zij verergert nog steeds. De inflatie wordt voortdurend onrustbarender. Intussen lijdt het volk honger. Ondertussen is de communistische activiteit, gesteund door tal van buitenlandse agenten, bezig om zo spoedig mogelijk de hele economische organisatie van het land ten gronde te richten. Wanneer dit eenmaal zal zijn gelukt, zal er een marxistische economie, gelijk aan die van de Sovjet-Unie, voor in de plaats worden gesteld.

Toch staat 98% van de bevolking van Guatemala vijandig tegenover het communisme en de Arévalitische partijen, die de kern vormen van hen, die de nationale hulpbronnen onwettig ten eigen bate aanwenden. Dezen vormen samen slechts 2% van de bevolking. Alle regeringspartijen, wier werkelijke ledental het getal van de leden der grondwettelijke instellingen niet overschrijdt, handelen op bevel van rode Spaanse, Tsjechische, Oostenrijkse en Russische technici, die door de regering-Arbenz kwistig zijn benoemd.

Oppositie machteloos

De oppositie, d.w.z. de 98% anti-communisten, is verenigd in het beginsel dat haar leidt en zij wacht met ongeduld om het Sovjet-communisme definitief terug te kunnen dringen, dat bezig is het land ten gronde te richten, nadat 't van Guatemala een bruggenhoofd heeft gemaakt op het Amerikaanse vasteland. Die oppositie is gereed om toe te slaan overal waar het licht der bevrijding ook maar enigszins daagt. Ondanks het numerieke overwicht van de anti-communistische oppositie, is het nagenoeg onmogelijk voor haar leden om een daadwerkelijke actie te ontwikkelen, gezien de moeilijkheden om hun zaak te propageren.

Tal van personen, in dienst van de regering, waken over alles wat de oppositie aangaat. De leiders van anti-communistische groeperingen worden voortdurend in het oog gehouden en lopen ieder ogenblik kans om in de gevangenis te worden geworpen. Bovendien hebben de communisten enige in brand gestoken, zodat tal van personen plotseling van hun bestaansmiddel waren beroofd. De kooplieden van de hoofdstad vormen immers een van de machtigste oppositiekringen.

De regering heeft een vervolging ingesteld tegen enige vooraanstaande oppositie-figuren zonder zelfs na te gaan of zij werkelijk iets te maken hebben gehad met een tegen de regering gerichte actie. Op beschuldiging van de communisten hebben deze leiders verschrikkelijke martelingen moeten verduren in de geïmproviseerde verhoorkamers die in de hoofdstad zijn ingericht. Er bestaat slechts één qualificatie voor een dergelijke behandeling. Zij zijn onterend voor de menselijke persoonlijkheid.

HORACIO DE CORDOVA

Scherpe foto's van zwakke negatieven

Op een regeringslaboratorium in Washington is een methode ontwikkeld, die het mogelijk maakt van zwakke fotografische opnamen toch goede afdrukken te vervaardigen. Vermoedelijk zal de apparatuur, die men er voor nodig heeft, voorlopig wel onbruikbaar blijven voor de amateurfotograaf, aangezien er veel vraag naar is voor militaire en wetenschappelijke doeleinden.

De werkwijze wordt aangeduid als een electrisch-optische reproductiemethode, een optisch-electronisch systeem, dat de studie van het visueel waargenomene zal vergemakkelijken en dat, naar het zich laat aanzien, een aantal technische toepassingen mogelijk zal maken.

De methode laat zich ongeveer als volgt omschrijven:

Men heeft een zwakke en wazige foto; het negatief stelt men op voor een electronische opnamebuis, ongeveer als de beeldbuis van een huiskamer-televisie-apparaat; die buis neemt het negatief veel nauwgezetter waar dan het voor het menselijk oog mogelijk is; zij maakt het beeld scherper, want zij onderscheidt duidelijk de lijnen en de lichte en donkere plekken, die het oog alleen wazig en onduidelijk waarneemt.

Dat verscherpte beeld geeft de buis door een electrische kring door naar een tweede electronische buis, op het oppervlak, waarvan het beeld verschijnt, zoals het beeld op het televisietoestel. Daarvan wordt dan een nieuwe opname gemaakt.

Door een bepaalde wijziging in de kring en in de opnamebuis kan het toestel van een foto een lijntekening maken.

De ontwerpers hebben berekend, dat zij in hun proeftoestel voor ongeveer duizend dollar aan materiaal hebben gebruikt, maar als het voor de handel in serie wordt gefabriceerd, zou dat voor de helft of een derde van de kosten kunnen geschieden.

Dodelijke dronk

Dezer dagen is de 50-jarige ongehuwde B. uit Keent bij Grave (Nederland) het slachtoffer geworden van een tragische vergissing. Hij was in de gemeente Alverna bezig met het bespuiten van vruchtbomen en wilde op zeker moment zijn dorst lessen. Op de spuitwagen stonden twee flessen, een ervan gevuld met thee en de andere bevatte het zeer giftige extract dat in een verdunning van 1 op 200 onder het sproeimiddel gemengd was.

Blijkbaar heeft B. de verkeerde fles genomen en een teug gif binnengekregen. Op weg naar het St. Catharinaziekenhuis te Grave is hij overleden.

Nijmegen. — Oost-Nederland speelde in een voetbalwedstrijd 4—4 gelijk met West-Duitsland. Bij de rust was de stand 4—1 voor Oost-Nederland.

Resten van derde Mosasaurus

Vondsten in de grotten van Bemelen

Op mergelzager Jan Budé uit Berg en Terblijt, werkzaam in de mergelgrotten 't Rooth te Bemelen, maakt het niet de minste indruk, dat hij veertien dagen geleden de onderkaak van een Mosasaurus in 'n mergelblok van 65 bij 60 cm. heeft aangetroffen. Het enige, dat hij weet is, dat de uitgezaagde mergel fossielen van beenderen bevatte en dat dit blok misschien wel aardig zou zijn voor de fossielen-verzameling van de heer E. Caselli uit Valkenburg. De 81-jarige fossielen-verzamelaar, ofschoon hij niet wist dat hij met een versteend stuk schedel van de Mosasaurus te doen had, heeft deze vondst zo spoedig mogelijk naar zijn particulier huismuseum laten overbrengen. Nieuwsgierig, of zijn bezit erg kostbaar was, waarschuwde hij het geologisch bureau te Heerlen, dat op zijn beurt het rijksmuseum voor geologie te Leiden van de vondst op de hoogte stelde.

rijs meegenomen. De Maastrichtse kanunnik Godin, die in het bezit van deze mosasaurus was, had zijn kostbaar bezit wel in een der kelders van de bijgebouwen van de St. Servaasschool verborgen maar de soldaten van Napoleon ontdekten de geheime bergplaats en Maastrichts eerste mosasaurus verhuisde naar Parijs.

De eerst ontdekte mosasaurus van de wereld wordt bewaard in het museum te Brussel. Dit is de enige mosasaurus welke in zijn geheel is gevonden.

Reconstructie voor Maastricht

Sinds Dinsdagmiddag weet de heer Caselli dat zijn museum de kostbaarste vondst op dit gebied, sinds 1770 gedaan, bevat. Prof dr. J. v. d. Vlerk en diens assistent de heer G. Kortenbout-van der Sluys beiden van het rijksmuseum voor geologie uit Leiden in gezelschap van dr. E. M. Kruytzer directeur van het natuur-historisch museum uit Maastricht en dr. A. A. Thiadens, directeur van het geologisch museum, uit Heerlen, kwamen tot de ontdekking, dat vier mergelblokken het achterstuk van de onderkaak van een mosasaurus vormden en dat tal van kleinere stukken mergel ribben en wervels van het voorhistorische dier bevatten. De ouderdom ervan wordt op 60 à 70 millioen jaren geschat; het is dus afkomstig uit de bovenste krijtperiode. Uit de grootte van de onderkaak wordt afgeleid, dat de schedel groter is dan die van de Mosasaurus in Parijs. De lengte wordt geschat op 12 meter en het aantal wervels op 120.

Een mergelblok met resten van de Mosasaurus.

Ongetwijfeld zullen nog andere resten van de Mosasaurus worden gevonden, daar op de plaats waar de onderkaak is aangetroffen (400 meter diep in de mergelgrot) nog stukken beenderen te zien zijn, terwijl de 19-jarige H.B.S.'er Jan Vollers uit Bemelen sinds October van verleden jaar twee grote stukken mergel bezit, die wervels, ribben en tanden van de mosasaurus bevat.

Reeds enkele jaren verzamelt Jan Vollers fossielen, welke in de grotten rond zijn geboorteplaats worden gevonden.

De heer Lemmens, eigenaar van de mergelgrotten te Bemelen, had zulk een plezier in de verzamelwoede van de jonge geoloog, dat hij hem alle vondsten toezegde. In October van verleden jaar ontdekte de heer G. in de Braak, een der mergelwinners, het blok mergel met fossielenresten. Jan Vollers begreep, dat op de plaats, waar het was uitgezaagd, meer fossielen moesten zitten. Graag zou hij een onderzoek hebben ingesteld, doch de mergelwinners stopten op die plaats het mergelzagen.

Voor alle zekerheid vroeg hij de eigenaar van de grot een schriftelijke verklaring, dat alle fossielen zijn eigendom zouden worden; met Kerstmis van verleden jaar kreeg hij die.

Toen enkele weken geleden de onderkaak van de mosasaurus werd uitgezaagd, wist Jan Vollers niet beter of hij zou de eigenaar hiervan worden. Maandag 15 Maart charterde hij een jeep om „zijn nieuwe rijkdom" te gaan halen, maar toen bleek, dat een der mergelwinners de vondst tegen een kleine geldelijke beloning aan de heer Caselli had „verkocht."

De Leidse geologen evenwel beschouwen Jan Vollers als eigenaar van alle gevonden fossielen, daar hij alleen schriftelijke toestemming had om in de grotten van de heer Lemmens fossielen te verzamelen.

In het belang van de wetenschap heeft Jan Vollers heel zijn kostbaar fossielenbezit aan het Geologisch Museum te Leiden ter preparatie overgedragen.

Wanneer de door hem gevonden mosasaurus daar gereconstrueerd zal zijn, moet de belangrijke historische vondst een plaats krijgen in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht, zo heeft de jonge bezitter Dinsdagavond bepaald. Met deze bepaling zal door het Geologisch Museum te Leiden volledig rekening worden gehouden.

Prof. dr. J. van de Vlerk zal op deskundige wijze de overige resten van de mosasaurus, die ongetwijfeld nog in de wanden van de mergelgrot zitten, proberen uit te kappen om hiermee het hele praehistorische zeemonster te kunnen reconstrueren.

Voor Maastricht had dit de tweede mosasaurus kunnen zijn, maar de Franse bezettingslegers hebben ten tijde van Napeleon de in 1770 in de St. Pietersberg gevonden mosasaurus naar Pa-

Trouwe duiven

Ondanks de uiterst strenge maatregelen, die door controleurs en politie waren genomen om onbevoegden geen gelegenheid te geven de wedstrijd Hongarije — Engeland zonder toegangsbewijs bij te wonen, zijn enkele tientallen Hongaren er op even originele als geraffineerde wijze in geslaagd het Stadion binnen te komen.

Sommige gelukkigen, die wel een kaartje hadden weten te bemachtigen, hadden postduiven meegenomen en er op een of andere wijze voor gezorgd, dat het contrôlestrookje niet van hun toegangsbewijs werd gescheurd. Eenmaal op hun kostbare plaats aangeland, bevestigden zij de kaartjes aan de poten van hun duiven, die dan met onschuldige kopjes wegfladderden in de richting van hun bazen buiten de stadionmuren. Zo werd menig toegangsbewijs een tweede maal gebruikt zonder dat er een haan naar kraaide

ZUURSTOF VOOR VOETBALLERS

(Van onze medische medewerker)

Tal van geïllustreerde bladen hebben ons in de afgelopen jaren foto's gebracht van voornamelijk Zuidamerikaanse en Spaanse clubs, waarvan de leden tijdens de rust zuurstof aan het inademen waren. Het onderschrift vermeldde dan, dat deze zuurstoftoediening het prestatievermogen aanzienlijk zou vergroten.

Helaas, het gaat al lang niet meer om de sport, maar om de prestaties en zo is het te verklaren, dat de vraag of het helpt hier belangrijker lijkt, dan de kwestie of het ongeoorloofde „doping" (Engels woord voor: het toedienen van kunstmatige stimuleringsmiddelen) betreft. En ongeoorloofde „doping" is het zeker, want al wordt er hier dan gelukkig een onschuldig middel gebruikt om de prestaties van een aantal spelers te verhogen, de sport-ethiek laat zulks niet toe. Maar laten wij ons niet op het terrein der sportredactie begeven en terugkeren naar de vraag of het helpt.

Wat gebeurt er als wij moe worden? Zoals U misschien weet ontlenen onze spieren hun arbeidsvermogen aan de verbranding van suiker, zoals een locomotief aan de verbranding van steenkolen, en een auto aan de verbranding van benzine. Nu blijven er na enige tijd actie verbrandingsslakken achter, die de verdere arbeidsprestaties ongunstig beïnvloeden. Die verbrandingsslakken noemen wij vermoeidheidsstoffen. Ten dele is dit melkzuur, dat bij de verbranding van suiker ontstaat. Tijdens de rust, welke op de arbeid volgt, worden deze vermoeidheidsstoffen via de bloedbaan naar de uitscheidingsorganen vervoerd of verder verbrand en afgebroken. De bedoeling nu van zuurstoftoediening aan voetballers tijdens de rust is: een snellere melkzuurverbranding, zodat de spelers zich beter en wellicht vollediger van hun vermoeidheid zouden herstellen.

Hier wordt nu echter door leken een denkfout gemaakt. Zij redeneren als volgt: lucht bestaat voor ongeveer een vijfde deel uit zuurstof, dus als ik zuivere zuurstof adem, kan ik per ademhaling vijf maal zoveel melkzuur verbranden.

Zo eenvoudig is het echter niet. Ons lichaam is er op ingesteld lucht te ademen en het bloed is bij het ademen van lucht al bijna geheel verzadigd met zuurstof. Meer zuurstof kan het bloed dus toch niet meer opnemen.

Maar deze redenering ten spijt, verklaren de betrokken spelers, dat zij in de tweede helft minder vermoeid en tot grotere prestaties in staat zijn dan normaal.

Hieromtrent nu zijn door Prof. Jongbloed en zijn medewerkers in het Physiologisch Laboratorium van de Rijks-Universiteit te Utrecht interessante proeven gedaan, waaruit blijkt, dat dit geheel door suggestie verklaarbaar is. De proefopstelling was zo, dat proefpersonen een bepaalde arbeidsprestatie leverden, waarna een korte rust werd ingesteld, waarbij al dan

Suggestie speelt de grootste, zo niet de enige, rol

niet zuurstof werd toegediend, waarna wederom de arbeid hervat werd. De resultaten na zuurstoftoediening waren aanwijsbaar beter, dan tevoren. Maar - en nu komt het - gaf men de proefpersonen samengeperste lucht te ademen, terwijl zij in de waan verkeerden, dat het zuurstof was, dan waren de resultaten na de rust eveneens aanwijsbaar beter. Een ander experiment bestond hierin, dat men de proefpersonen liet raden of er in de rust zuurstof dan wel lucht toegediend was. Zoals te verwachten is, werd dit in 50 pct. verkeerd geraden, maar bovendien bleek, dat, als de proefpersoon in de overtuiging verkeerde dat hij in de rust zuurstof had ingeademd, zijn prestaties na de rust beduidend hoger lagen, ook al had hij in werkelijkheid slechts gewone buitenlucht ingeademd en omgekeerd.

Hier blijkt toch wel duidelijk uit dat de suggestie in dezen een grote, zo niet de enige rol speelt.

„Hoe is het godsmogelijk," stamelde de conservator

Dikbuikige patia's in de knoek-tuin van een geleerd heer op Dominguito

Luchtige liflafjes van Car Amba

★★★ Het waren saaie maanden geweest voor de club. De politicus zat thuis als een levensmoede maharadja tronend op een kolossale rotan-zetel.

Hij was pas uit het ziekenhuis ontslagen en herstelde nu van dag tot dag langzaam maar zeker van een zware ziekte. De zakenman had zojuist zijn buitenlands verlof achter de rug. Evenals de ambtenaar, die in Holland zoveel schoonmoeders, broers, zusters en aangetrouwde familie had bezocht, dat hij er nu de eerste zes jaar geen heimwee meer naar kreeg.

De conservator was wat eenzelvig geworden, een karaktertrek trouwens, waardoor hij altijd al tot de minst sociale vleugel van de vriendenkring had behoord. De sportsman-botanicus liep na de Rausch-voetbal-worstel-wedstrijd der Haïtianen met sombere gedachten rond omtrent de verbroederende waarde van de sport. De gedeputeerde was heel wat keren van Hato ten hemel gestegen om Curaçao's belangen „in den vreemde" te gaan dienen.

En de journalist, ja de journalist alleen was op zijn post gebleven om de lui van Mundo Nobo, Damacor, Suffisant en het Stadsdistrict van nieuws te voorzien omtrent Dien Bien Phoe, Genève, de RTC, de dagelijkse Schottegatweg-aanrijdingen en de zeldzame barbecue's op Nieuwpoort.

Maar nu die onzalige tijd voorbij was, kwamen ze elkaar weer begroeten onder de fans van Ritz of op de bovenwaranda van Americano en herstelden in een minimum van tijd met oogknipjes en schouderklopjes de oude vriendschapsbanden.

Eerlijkheidshalve dient gezegd, dat de conservator de eerste was, die een waardevolle bijdrage leverde tot het volledig hersteld der oude goede betrekkingen. Hij had een nieuwe woning betrokken op Dominguito, en de verhalen, die daarvan loskwamen, waren wel in staat de sfeer van oubolligheid en goedsmoedse plaagzucht onder de amigoe's te doen terugkeren.

Een gloednieuwe woning, die nog naar verf en versgesmeerde cement ruikt, was altijd des conservators ideaal geweest gedurende zijn lange verblijf op dushi Corsow. Een woning zonder Marie bomba's, duizendpoten, kakkerlakken, schorpioenen en mieren-invasies. Natuurlijk had hij kort na zijn intrek in het paleisje met glazen shutters en inmitatie Spaanse stijl patio al spoedig bemerkt, dat alles zijn voor en zijn tegen heeft en dat het bepaald onprettig is zijn huis omringd te zien door een tuin, waarin zelfs geen cactus groeit tussen de menigvuldige stenen, die er door een bulldozer in wilde wanorde zijn achtergelaten. Een tuin „aanleggen" betekent op Corsow een eenvoudige daad van heldhaftigheid.

Men kan natuurlijk een portugees charteren en deze met pikhouweel (en stralen zweet) kuilen in nos tera baranca laten kappen. Men kan karrevrachten korrelig diabaas doen aanslepen en hectoliters water laten stromen. Men kan bougainvilles, tuturutu's en oleanders kopen en in die kuilen laten planten. Men kan er de gedienstige dagelijks, gewapend met een levensgrote tuinslang, op af sturen. Men kan doen wat men wil. Het zal de eerste tijd zwaar tobben blijven. Want niets groeit vanzelf in de landouwen tussen Westpunt en Lagoen Blanco als cactussen en wildverwaaide divi-divi's.

Wie beschrijft dus des heren conservators grote en eerlijke blijdschap, toen hij bemerkte, dat in het wilnste nog niet ontgonnen en waarschijnlijk nimmer te ontginnen deel van zijn uitgestrekte tuin-knoek een tweetal patia-planten op onnaspeurlijke wijze hun bestaan begonnen waren. Planten, door de hardhandige streling van de passaat tot ruige groeisels uitgedijd, vol botergele bloemen en hier en daar reeds met jonge vruchten, die bezig waren tot zwaarlijvige patia's uit te groeien.

Hoe was het godsmogelijk, had de conservator gedacht. In de beroerdste hoek van zijn particuliere knoek, waar de woestijnachtige dorheid iedere plant, die voornemens was een bestaan te beginnen, al bij voorbaat een desolate ondergang voorspelde, kwamen weelderige patia's tot wasdom, heerlijke vruchten vol rood vlees en sappig als overrijpe perziken.

Hij vertelde het zijn buren, die de handen van verbazing in elkaar sloegen. Hij pochte er over bij zijn vrienden, die het niet wilden geloven en zich daarom een voor een kwamen overtuigen. Hij gaf explicaties aan zijn bakker, zijn krantenbezorger en zijn vuilnisman. Kortom, het duurde niet lang, of hij begon zichzelf een wonder van tuinmanskunde te vinden en hij stak zijn borst op als er in gezelschap over dit onderwerp gesproken werd.

De patia's (het waren er zes, neen: zeven) groeden en groeiden en werden zo kolossaal, dat de conservator er iedere namiddag na zijn werk een tijdje naar kwam staan kijken, niets anders stamelend dan: „hoe is het mogelijk! hoe is het mogelijk!"

In de vriendenkring werd er natuurlijk veel over gepraat. En ze gaven hem goede raad. „Aan de barkjes kun je ze voor een gulden per stuk kwijt", zei de zakenman, die gewend was in alles de business te zien. „Als ze goed doorgegroeid zijn en je hebt er een flinke portie bij elkaar, laat je een vent met een pick-up komen en je geeft hem de hele mikmak voor de helft van de prijs mee. Je bent van de rommel af en je kunt van de winst een paar maanden gratis je tuin besproeien."

„Gekheid", meende de politicus, die uit hoofde van zijn beroep wist, dat men geen gelegenheid voorbij mag laten gaan om zich vrienden te maken. „Gekheid, je moet ze uitdelen aan je kennissen. Daar kweek je goodwill mee en het schept voor die mensen verplichtingen, als je eens een beroep op ze wilt doen."

De journalist knikte tevreden. „Natuurlijk", zei hij, „je moet de patia's aan je vrienden geven (dat zijn wij!). Een goed idee!"

„Hoeveel heb je er eigenlijk op het ogenblik?" wilde de ambtenaar weten, die secuur was en zich geen appels voor patia's wilde laten verkopen.

„Zeven", zei de conservator trots. „Aha!" zeiden ze bijna allemaal tegelijk „juist ja, de moeite waard, e-hum!"

Enkele dagen nadien kwam de politicus de journalist juist op de hoek bij Penha.

„Zet die patia-orgie maar uit je hoofd", zei hij. „De conservator zit in zak en as. Ze hebben vannacht zes van zijn zeven patia's gekaapt. De zevende hebben ze laten liggen, was rot, mislukte vrucht, jammer.... voor de dieven!"

Opzienbare Nederlandse vinding

Kleurenreproducties op linnen langs foto-chemische weg

Getrouwe afdrukken van schilderijen

(Van onze correspondent)

Bij de N.V. Twentse Textielmij. worden thans volgens een geheel nieuw procédé langs foto-chemische weg op linnen kleurenreproducties van schilderijen van oude meesters vervaardigd. Het procédé is een toevallige vinding van de vroegere Enschedese verzekeringsinspecteur G. J. Lutje Wooldrik, wiens hobby het fotograferen was. Dank zij jarenlang researchwerk heeft men het idee van de Enschedeër, die thans aan genoemd textielbedrijf verbonden is, weten uit te werken met als gevolg, dat het thans bereikte resultaat door kunstcritici in binnen- en buitenland zeer gunstig beoordeeld wordt. De N.V. heeft op de vinding in binnen- en buitenland patent aangevraagd en verkregen.

Dank zij het contact dat een der directeuren de heer G. A. van Dam Merrett in Amerika met het tijdschrift „Life" wist te leggen, is de vinding thans op grootse wijze in Amerika geïntroduceerd. In de thans verschenen Amerikaanse uitgave van het tijdschrift is een gehele pagina aan het te Enschede gevolgde procédé gewijd.

Het blad drukte regelmatig reproducties af van bekende schilderijen, welke tevens werden besproken. Tegelijkertijd werden afdrukken van deze reproducties aan de lezers te koop aangeboden. Thans worden de Enschedese reproducties ingelijst te koop aangeboden aan de lezers van „Life" tegen een prijs van $ 18.75, terwijl een goede niet ingelijste reproductie op papier doorgaans in Amerika, zoals wordt opgemerkt, 20—35 dollar kost.

Ook worden meningen van deskundigen afgedrukt over de Enschedese producten. Zo schrijft Alfred Frankfurter, publicist van „Art News" te New York: „Uw nieuwe reproducties zijn precies zo'n verbazingwekkende uitvinding ten opzichte van de verbreiding van de kunst als destijds Gutenberg's uitvinding van de boekdrukkunst ten opzichte van de bevordering van het lezen. Afgezien van de essentiële en unieke kwaliteit van de reproductie in de betrouwbare weergave van het beeld overeenkomstig het origineel wordt een product bereikt dat al het voorgaande in de schaduw stelt door opvallende levendigheid. Tenslotte openen deze reproducties de mogelijkheid de schilderkunst in de huiskamer te brengen in dezelfde mate als goede gramofoonplaten dat doen met betrekking tot de muziek"

Het thans in Enschede gevolgde procédé is geheel nieuw en het resultaat is met geen der tot nu toe in textieldrukkerijen toegepaste drukmethodes te bereiken. Het kleurenbeeld wordt zoals gezegd langs foto-chemische weg in één behandeling op het doek overgebracht. Voor de te bedrukken stof wordt normaal schilderslinnen gebruikt. Naar uit proeven gebleken is zijn de drukken volkomen lichtecht, terwijl dank zij de grotere mogelijkheden wat de kleurencombinaties betreft een resultaat bereikt wordt dat in sterkere mate dan een reproductie op papier het origineel evenaart. Ook is het beeld levendiger en doordat er een vernislaagje op aangebracht wordt afwasbaar.

Dank zij de interesse die „Life" voo het project toonde, is de productie to nu toe uitsluitend op Amerika gerich geweest, doch ook de Europese mark zal te zijner tijd voorzien worden. Aangezien de productiekosten vrij hoog zijn worden slechts die schilderijen gereproduceerd waarvoor voldoende belangstelling aanwezig geacht wordt. Zo zij tot nu toe reproducties vervaardigd va „Het lezende vrouwtje" van Vermeer „De man met de valk" van Hans Holbein de Jongere, „Bloemstuk" van Breughel, „De twee negers" van Rembrandt en El Greco's „Gezicht op Toledo".

Slag voor Nederlandse firma's in Indonesie

Djakarta. — De Indonesische minister van Economische Zaken, mr Iskaq, heeft aan alle productiebedrijven in Indonesië een aanschrijving gericht, dat de distributie hunner producten voortaan moet geschieden door Indonesische bedrijven en wel zo spoedig mogelijk. Tot dusverre was de productie van deze artikelen, zoals margarine, olie, zeep, sigaretten, bier, enz. in handen van de grote importfirma's, meestal Nederlandse. Indien de productiebedrijven hieraan niet voldoen, zal het voor de Indonesische regering moeilijk worden de betrekkingen met deze bedrijven op de huidige voet voort te zetten, aldus de minister.

Rangoon. — In Rangoon is dezer dagen de zesde grote Boeddhistische raad geopend, die, naar verwacht wordt, ten minste twee jaar zal duren. De voornaamste taak van de Raad is het samenstellen van een geautoriseerde vertaling van de Boeddhistische geschriften in het Pali, de taal die Boeddah sprak.

Vergissing

Het moet echt gebeurd zijn. Een Engelsman, die met zijn Rolls-Royce op vacantie was in de Pyrenneeën, strandde daar door een gebroken as. Onderdelen waren in de uithoek, waar hij zich bevond, niet te krijgen. Dus telegrafeerde de man naar de fabriek in Engeland met het verzoek een monteur en een nieuwe as te zenden. Na twee dagen kwam die monteur en verhielp het euvel. De Brit zette welgemoed zijn reis voort. Eenmaal thuis meende hij er goed aan te doen de Rolls-Royce-fabrieken te vragen hem de rekening van het avontuur in de Pyreneeën te presenteren. Na enkele dagen kreeg hij een keurig maar laconiek briefje terug. „Wij hebben uw schrijven met stijgende verwondering gelezen. U moet zich evenwel vergissen, want bij een Rolls-Royce breekt een as".

Productie Arabische ruwe olie gedaald

New York. — Nadat in het eerste kwartaal van dit jaar een nieuw record was geboekt, is de productie van Arabische ruwe olie en de verwerking daarvan in April gedaald.

Volgens mededelingen van de Arabian American Oil bedroeg de ruwe olie-productie in April 28,64 millioen vaten tegen 30,33 millioen in Maart. De productie van de eerste vier maanden van dit jaar is 114,3 millioen tegen het vorige jaar in dezelfde periode 1.11 millioen vaten.

Argonne-hospitaal te Chicago gebruikt radio-activiteit ten dienste van kankeronderzoek

's-Gravenhage. — Aan de Universiteit van Chicago is het eerste hospitaal ter wereld verbonden, dat er speciaal voor is uitgerust alle vormen van radio-activiteit te gebruiken ten dienste van het kankeronderzoek. Het is het Argonne hospitaal, dat gebouwd is met steun van de Atoomenergie Commissie van de Verenigde Staten. Het is bestemd voor fundamenteel onderzoek. In Maart 1953 is het gereedgekomen.

In dit nieuwe ziekenhuis komen wetenschappelijke onderzoekers en specialisten van andere instituten voor studie en proefnemingen. Daar het ziekenhuis in de eerste plaats wetenschappelijk onderzoek ten doel heeft, kan er slechts een beperkt aantal patiënten worden opgenomen. De artsen die hen behandelen, kunnen steeds worden geraadpleegd door de onderzoekers die het hospitaal bezoeken.

Zowel bij zijn onderzoekingen als bij de behandeling van patiënten gebruikt het hospitaal radio-isotopen. Dit zijn, zoals men weet, chemische elementen, waarvan de atomen radioactief zijn gemaakt.

Wanneer deze radioactieve elementen in het menselijk lichaam worden gebracht, kunnen hun bewegingen worden gevolgd met een Geiger-teller, hiervoor worden onder meer gebruikt radioactieve kollstof, trotium, phosphor, jodium, goud, zilver, chroom, natrium, zwavel, cobalt en arsenicum. Deze radioactieve isotopen worden gebruikt om de chemische stoffen na te gaan, die betrokken zijn bij de groei of de vernietiging van tumorweefsel.

Volgens sommige artsen hebben de radioactieve stoffen door het verbeteren van het begrip der functies van het menselijk lichaam meer gedaan voor de medische wetenschap dan iets anders sedert de uitvinding van het microscoop. Als een klein voorbeeld hier wordt genoemd de ontdekking, dat zout zo snel door het lichaam heen wordt verspreid, dat wanneer men radioactief natrium in een arm inspuit, na 75 seconden reeds een gedeelte er van door de zweetklieren van de andere arm wordt uitgescheiden.

Daar bij vrijwel iedere ziekte de bloedsomloop op de een of andere wijze wordt aangedaan, vermacht men met behulp van radioactieve „opspoorders" een geheel nieuwe techniek van diagnosestellen te kunnen ontwikkelen. Uiteraard worden alle mogelijke voorzorgen genomen om patiënten en onderzoekers in het ziekenhuis te beschermen tegen besmetting met radio-activilteit.

Hoewel het Argonne hospitaal het eerste is, dat speciaal is ontworpen voor het gebruik van alle vormen van radioactiviteit gebruiken verscheidene ziekenhuizen en laboratoria in andere plaatsen eveneens radioactief materiaal voor medische onderzoekingen.

„Geen toegang zonder kaartje"

In Oregon City brak brand uit in een bioscoop. De brandweerlieden kwamen volijverig aansnellen, maar moesten eerst een kaartje kopen, voordat zij werden toegelaten

Voordelige bekeuring

Een dame uit de staat Texas, die in Pasadena te Oil City haar wagen langs de trottoirband had gezet, vond bij terugkomst aan haar auto een kaart gehecht, waarop stond, dat zij 20 dollarcents moest betalen wegens te lang parkeren. Zij ging naar de politie om de boete te betalen en toen begon de victorie. Zij werd naar het stadhuis gebracht en daar kreeg zij van de burgemeester een liter olie, een asbak en een sleutel-étui. Dit waren attenties van de gemeente, maar daarenboven kreeg zij van particuliere firma's nog een corsage, een fles parfum, een metalen schoenenrek, een electrische zaklantaarn, een doos bonbons van 5 pond, drie paar nylonkousen, glaswerk, een boek en een aluminium schaal. De cadeaux van de stad krijgt elke autorijder-niet-ingezetene van Pasadena, die vrijwillig zijn boete betaalt. Maar deze dame werd extra verwend, omdat zij de duizendste was, die het deed.

Ten einde raad

In Leeds brak Sidney Parson in een textielfabriek in. Hij bleek echter zo goed ingesloten te zijn, dat hij geen kans meer zag er uit te komen. Ten einde raad belde hij de politie op en die kwam hem er graag uithalen.

Oud-nieuw wapen

De Amerikaanse luchtmacht heeft een nieuw wapen, „Lazy Dog" geheten. Het is een stuk staal van 4.4 centimeter lengte en een gewicht van ongeveer 15 gram, voorzien van staartvinnen, die op 1600 meter hoogte bij duizenden worden losgelaten. Gebeurt dat op 1600 meter hoogte, dan hebben zij de kracht van een kogel van het kaliber 45 en kunnen zij een niet gepantserd voertuig onklaar maken. Franse en Duitse piloten hebben in de eerste wereldoorlog soortgelijke pijlen tegen gronddoelen gebruikt. De Lazy Dog heeft uitstekende resultaten bij de oefeningen laten zien.

(A.P.)

1774 HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL

1885 — Heer Ollie keek geruime tijd gespannen naar de fiere cowboy die met zoveel gemak een heel leger zwaar gemaskerde bandieten op de vlucht joeg. De gespannen uitdrukking verdween van zijn gelaat en een zonnige glimlach kwam er voor in de plaats.

„Dat ben ik!" mompelde hij geroerd. „Hoe is het mogelijk! Wat een held! Ach, als mijn goede vader dat eens had kunnen zien! Ik wist, dat ik het in mij had......

„Juist!" zei doctor Diper. „Dit is wat er in uw onderbewuste leeft. Dit is de zogenaamde wensdroom; een vlucht van het ik-bewustzijn in een toestand van......"

Doch heer Bommel luisterde niet. Hij was overeind gesprongen en drukte de geleerde met tranen in de ogen de hand. „Zwijg, goede vriend!" sprak hij. „Dit is mijn iksel — ik begrijp het volkomen. Ik koop dat knopjestoestel van je! Wat kost het?"

„Helaas, dat is onmogelijk!" zei de doctor verrast. „Dat toestel is niet te koop! Mijn gehele praktijk stoelt er op!"

„Is het mogelijk niet?" riep heer Ollie uit. „Dan koop ik uw hele praktijk! U zult begrijpen dat ik dat toestel moet hebben, zo dat ik steeds kan zien, wat er in mijn iksel omgaat,als U begrijpt, wat ik bedoel!"

„Niet doen, heer Ollie!" zei Tom Poes waarschuwend, „daar kan alleen maar narigheid van komen!"

Doch het was al te laat. Heer Bommel had zijn cheque-boek getrokken en schreef een bedrag uit waarvan docter Diper's ogen begonnen te tranen.

„Als het dan zo moet zijn, dat moet het maar!" sprak de geleerde zuchtend. „Het toestel is van u, meneer Bommel!"

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

10)

Ten eerste had die knaap blijkbaar in geen dagen zijn haren geborsteld. Ten tweede had hij vergeten zijn handen te wassen, en door een onnaspeurbare oorzaak waren ze opgezwollen en vuurrood geworden. Vervolgens hing zijn broek aan zijn knieën uit; zijn das schoof op in de richting van zijn linkeroor; en zijn overhemdfront puilde afschuwelijk naar voren, gelijk de borst van een kropduif. Niet om aan te zien.

Evenwel, het uiterlijk aanzicht is niet alles; had nú dat haveloze wezen maar voor één tiendedeel zo goed kunnen praten als de George der eenzame dromerij, dan was er wellicht nog íéts uit de puinen gered. Maar de armzalige pummel stond nog sprakeloos ook. Hij leek nergens toe in staat dan om zijn keel te schrapen. En wie is er ooit in geslaagd, het hart van een mooi meisje te winnen met een serie uitgebreide kuchen?

Hij slaagde er niet eens in, een ietwat bevredigende uitdrukking in zijn gezicht te brengen. Trachtte hij zijn gelaatstrekken (zoals die dan eenmaal waren) te ontspannen tot een innemende glimlach, dan kwam er niets dan een stompzinnige grijns. En dwong hij zichzelf, niet te grijnzen, dan verstrakte zijn gezicht tot een masker van dodelijke kwaadaardigheid.

Maar wat George het pijnlijkst in de ziel schroeide, dat was zijn onvermogen om te spreken. Feitelijk had de stilte, na het vertrek van heer Waddington, niet langer geduurd dan een seconde of zes; maar voor George Finch leek het een goed uur. Dat ging zo niet langer. Hij zweepte zich op tot een uiting.

Zwak en schor kwam zijn stem.

„Ik heet geen Pinch," zei hij.

„O niet?" zei het meisje. „Da's prettig!"

„En ook geen Winch."

„Nog prettiger."

„Ik heet Finch. George Finch."

„O, da's leuk!"

Zij scheen echt in haar schik te zijn. Ze keek hem aan met een lachje en stralende ogen, alsof hij haar goede tijding kwam brengen uit een verafgelegen land.

George zag geen kans, op dat thema voort te borduren, maar loslaten kon hij het ook niet, want hij wist niets anders. Dus ging hij voort:

„Uw vader dacht dat ik Pinch heette. Of Winch. Maar dat is niet zo. Mijn naam is Finch."

Zijn ogen, die zenuwachtig de kamer ronddwaalden, troffen voor een kort ogenblik de hare; en tot zijn verbazing nam hij waar, dat er niets in te lezen stond van die verblufte afkeer, die hij erin verwacht had; want een ander effect, meende hij, konden zijn voorkomen en zijn gedrag moeilijk teweegbrengen bij een meisje met verstand en smaak. Hoe het mogelijk was, begreep hij niet, maar hij verbeeldde zich, dat ze hem aankeek met een zeker moederlijk welbehagen, alsof hij een kind was, waar ze dol op was.

En toen voor 't eerst begon er een zwakke, ver verwijderde lichtglans op de duisternis in George's gemoed neer te schijnen. Als we zeiden, dat hij zich bemoedigd voelde, zeiden we te veel; maar door het nachtelijk donker, dat hem omhulde, die zwartheid van pool tot pool, scheen er voor een kort ogenblik een eenzame ster te sprankelen.

„Hoe bent u met vader in kennis gekomen?"

„George zag wel kans, daar antwoord op te geven. Als je hem vragen stelde, sloeg hij er zich best doorheen. Waar hij mee vastzat, dat was de noodzaak, onderwerpen van gesprek te vinden.

„Ik ben hem op straat tegengekomen, hier voor de deur; en toen hij hoorde, dat ik uit de west kwam, heeft hij me ten eten gevraagd."

„Ja maar.. is hij dan zo maar op u af gestormd en heeft hij u bij uw kraag gepakt, toen u voorbij liep?"

„Nee, dat niet. Ik liep niet voorbij. Ik eh.... ik stond om zo te zeggen op de stoep. Ten minste...."

„Stond u op de stoep? Waarvoor?"

De oren van George Finch kregen een rijper rode tint.

„Nu eh.... ik.... ik wou als 't ware even aanlopen, op visite."

„Op visite?"

„Ja."

„Bij moeder?"

„Nee, bij u."

De meisjes ogen gingen wijder open.

„Bij mij?"

„Ja, om te informeren."

„Waarnaar?"

„Naar uw hond."

„Dat begrijp ik niet."

„Nu, ik dacht zo.... hij kon wel niet goed zijn.... door de vermoeienis.... en door zijn zenuwachtigheid...."

„Omdat hij weg is gelopen, bedoelt u?"

„Ja."

„Dacht u, dat hij een zenuwtoeval of zoiets zou krijgen, omdat hij weggelopen was?"

„U moet denken, de gevaren van 't verkeer," lichtte George zijn bedoeling toe. „Hij had wel overreden kunnen worden. Of reactie. Zenuwzwakte."

Wonderbaar is de kracht der vrouwelijke intuïtie. Waarschijnlijk was er niet één psychiater in het land geweest, die niet op George toegesprongen zou zijn, als hij tot zover naar hem had geluisterd; die hem niet met zijn ene hand in bedwang zou hebben gehouden, terwijl hij met de andere het onontkoombare certificaat van krankzinnigheid ondertekende. Molly Waddington echter gaf blijk van dieper doorzicht. Zij was ontroerd. Zij begreep, dat deze jongeman een onmetelijk hoge dunk van haar koesterde; want ondanks zijn martelende verlegenheid had hij zich vermeten, een poging te doen, om haar huis binnen te dringen, onder een voorwendsel, waarvan zelfs hij begrepen moest hebben, dat het tastbare nonsens was. En dientengevolge welde er sympathie voor hem in haar hart op. Dieper dan ooit werd haar overtuiging, dat George een lammetje was, en zij voelde de neiging, om over zijn hoofd te aaien en zijn das recht te trekken en kirgeluidjes tegen hem te maken.

„Wat is dat lief van u," zei ze.

„Gek op honden," mompelde George.

„Ja, dan bent u wel gek op honden."

„Bent gek op honden?"

„Ja, ik ben erg gek op honden."

„Ik ook. Erg gek op honden."

„Ja?"

„Ja. Ik ben erg gek op honden. Sommige mensen zijn niet gek op honden, maar ik wel."

En toen werd plotseling de gave der welsprekendheid vaardig over George Finch. Met schitterende ogen begon hij een soort litanie op te zeggen. De woorden kwamen nu vlot en vloeiend uit zijn mond.

„Ik ben gek op keeshonden en terriers en pekineesjes en Hollandse herders en Duitse herders en Schotse herders en fox-terriers en windhonden en spaniels en schippertjes en buldoggen en Deense doggen en mopshonden en barzois...." Hij moest even ademhalen, maar nu hij een vruchtbaar onderwerp bij de kop had, liet hij het niet meer los. „En bloedhonden en setters en jachthonden en Newfoundlanders en St.- Bernards en taksen en collies en Samojeden en chows en poedels en...."

„Ik begrijp 't al," onderbrak Molly zijn woordenstroom. „U hóúdt van honden."

„Ja," zei George. „Ik houd veel van honden."

„Ik ook. Honden hebben écht zo iets...."

„Ja," zij George. „Maar ik moet zeggen.... katten hebben ook wel iets."

„Ja, vindt u niet?"

„Maar een kat is in ieder geval nooit een hond."

„Nee, dat vind ik nu ook."

Hierna werd het stil. Met een gevoel van zwaarte in zijn hart — want hij vond, dat hij zich nogal had geweerd, en misschien had hij 't nog een poosje vol kunnen houden — besefte George, dat het meisje het onderwerp honden als volkomen uitgemergeld beschouwde. Waar haalde hij zo gauw een ander vandaan? Hij stond in peinzend stilstilzwijgen langs zijn lippen te likken.

„Dus u komt uit 't westen?" zei Molly.

„Ja."

„'t Moet daar wel mooi zijn."

„Erg veel grasland en zo."

„Ja."

„Maar u bent geen cowboy, is 't wel?"

„Nee. Ik ben schilder," zei George fier.

„Schilder? U maakt schilderijen, bedoelt u?"

„Ja."

„Hebt u een atelier?"

„Ja."

„Waar?"

„Ja. Ik bedoel, vlak bij 't Washington-plein. In een flatgebouw. 't Heet de Sheridan."

„De Sheridan? Is 't heus? Dan kent u meneer Fletcher misschien?"

„Ja. O ja. Jawel."

„Aardige man, is 't niet? Ik ken hem al van klein kind af."

„Ja."

„'t Is zeker wel prettig, schilder te zijn."

„Ja."

„Ik zou graag eens een paar schilderijen van u zien."

George voelde warme golven door zijn zenuwgestel trillen.

„Mag ik er u een sturen?" stiet hij uit.

„Ik vind 't een erg vriendelijk aanbod."

George Finch was opgetogen over de gelukkige wending, die het gesprek zo onvoorziens had genomen. Wie weet, tot welke toppen van welsprekendheid hij hierna nog had kunnen opklimmen, als 't hem gegeven ware geweest, nog een minuut of tien ongestoord in gezelschap van het meisje te vertoeven. Zij had zich bereid verklaard, een van zijn schilderijen aan te nemen! Dit feit scheen hen zeer dicht tot elkaar te brengen, want hij had nog nooit iemand ontmoet, die het ook wou. Voor 't eerst, sinds hun gesprek was begonnen, voelde hij zich bijna op zijn gemak.

Ongelukkig echter ging op dit moment de deur open; en als een engel der wrake, als een ijzige tocht, als een verzurende damp kwam mevrouw Waddington de kamer binnendrijven.

„Wat voer je toch uit beneden, Molly?" vroeg ze

Zij keek naar George met een van die blikken van haar, en onmiddellijk stierven de wortels en dorde het loof van zijn pas ontloken welbehagen.

„Ik heb even met meneer Finch staan praten, moeder. Vindt u 't niet interessant....? Meneer Finch is schilder. Hij heeft een atelier en hij maakt schilderijen."

Mevrouw Waddington gaf geen antwoord; zij was namelijk plotseling stom geslagen door een afschuwelijke ontdekking. Zij had George wel zien staan, maar hem aandachtig bekeken had zij nog niet. Aan tafel, en ook nu weer, had zij hem alleen maar beschouwd met de bijna onpersoonlijke afschuw iedere gastvrouw kijkt naar een uitwas, dat te elfder ure een van haar diners, met uiterste zorgvuldigheid geregeld, komt bederven. Wel had ze zijn gezicht, gelijk zijn hele aanwezigheid, onuitstaanbaar gevonden, maar iets persoonlijks had zij er niet in gelezen.

Maar nu werd het op slag anders. Eensklaps werden de stuitende trekken van die jongeman bezwangerd met een onzettende betekenis. In haar onderbewustzijn had mevrouw Waddington zich voortdurend ongerust gevoeld, van het ogenblik af, dat zij op de kamer van Molly de uitlatingen van haar stiefdochter had vernomen; en nu schoten die woorden op naar de oppervlakte van haar geest, gelijk walglijke gewassen uit de donkere diepten van een giftige poel.

„Weet u, wat voor soort man ik wel aardig zou vinden?" had Molly gezegd.

(Wordt vervolgd)

Aruba moet meer trainen

Arubaanse voorhoede bleek te zwak voor sterker Curacao

Oranjestad. -- Een Arubaanse elftal, waarvan de voorhoede grotendeels uit nieuwe jeugdige krachten bestond heeft het Zaterdagavond in het goed gevulde Wilhelminastadion niet kunnen maken tegen het uit de oude krachten van Curaçao samengestelde elftal.

Over de gehele linie speelden de gasten een beter spel ofschoon dit ook van matig gehalte was, hetgeen mogelijk te wijten is geweest aan de geringe tegenstand en aanvalskracht welke er van het Arubaanse team uitging. De vraag of Aruba wel een beter elftal in het veld had kunnen brengen moet onmiddellijk bevestigend beantwoord worden daar spelers als Helder, M. Kelkboom, Dirksz, Jansen, Jacobs, Boyé en anderen niet op het veld verschenen. De elftalcommissie welke deze maal terecht van het standpunt is uitgegaan slechts die spelers een kans te geven die geregeld komen trainen stond dan ook voor een moeilijke opgave en toen bleek dat de opgestelde spelers Jansen en Jacobs ook verstek lieten gaan, was het nog moeilijker geworden.

En zo verschenen de Arubanen Zaterdagavond met de volgende opstelling in het veld.

Hernandez
Laroza Kemp
Perez Brion Molina
Arrindell Hernandez PALM Geerman Brion

Het Curaçaose elftal trad als volgt aan.

Hato
Matrona Lannooi
Vlinder Chatlein Koolman
Heiliger Gomez Bisentini Bernadina Jansen

Nadat scheidsrechter Loefstok het beginsignaal had gegeven ondernamen de Arubanen een aanval op het Curaçaose doel doch de Palm schoot de keurige voorzet van Brion meters naast. Geleidelijk nam Curaçao een overwicht doch door het hechte verdedigen van de Arubaanse achterhoede gesteund door de stevige middenlinie bleek er voor de gasten geen doorkomen aan te zijn. De Arubaanse aanvallen welke dikwijls goed werden opgezet en waarbij de middenhalf Brion

Van de Arubaanse Sportvelden

het spel aardig verdeelde, werden niet afgewerkt en Arrindell, Hernandez, Geerman en de Palm bleken niet in staat het tegen de sterke Curaçaose achterhoede op te nemen.

Arrindell bleek niet over voldoende balcontrole te beschikken. Geerman was er dikwijls totaal uit terwijl Hernandez de ballen zeer slecht aangaf. Het was soms een zielige vertoning. De Curaçaose achterhoede had dan ook niet de minste moeite schoon schip te houden.

Na ongeveer een kwartier spelen kreeg Heiliger een goed kans doch in plaats van te schieten speelde hij de bal naar de gedekte Gomez die geen kans tegen Laroza kreeg. Even later was het Kemp die handig tussen beide kwam en Heiliger liep te vergeefs naar de door Bisentini naar hem toegespeelde bal. Hoe meer de tijd verstreek hoe zwaarder de Arubaanse achterhoede het te verantwoorden kreeg en met behulp van de halflinie hielden zij stand totdat onverwachts de Curaçaose voorhoede een snelle verrassende aanval ondernam waarin Bisentini het leeuwenaandeel had, de bal hard op het door keeper Hernandez verlaten doel werd geschoten waar echter rechtshalf Perez het leer met de handen uit het doel ranselde. Strafschop.. Matrona zal het vonnis voltrekken.... schot.... naast.

Het was uitstel van executie want nauwelijks heeft Hernandez de doelschop genomen of de Curaçaose linksbuiten Jansen kreeg de bal te pakken en voordat de verrastte Arubaanse achterhoede zich kon herstellen was Hernandez geslagen. 1—0 voor Curaçao. Wel kwam de Arubanen daarna flink opzetten doch het voorhoede spel was te zwak om succes te hebben tegen Matrona en de Lannooi en in laatste instantie Hato. Ook toen de Arubaanse halflinie mede ten aanval trok bleven doelpunten uit en zo ging de rust in met een 1—0 voorsprong voor de Curaçaose ploeg.

Na de hervatting had de Arubaanse ploeg een kleine verandering ondergaan. Op de rechtsbuitenplaats was Geerman door Solognier van San Nicolas Jrs vervangen. Even later werd ook Hernandez vervangen en ging Kemp op de rechtsbinnenplaats spelen, Molina nam de backplaats van Kemp in en de R.C.A.-er Arends betrok de rechtshalf plaats. Dat bleek een grote verbetering ofschoon het aanvalsspel te zwak bleef. Enthousiast speelden de Arubanen verder en het gelukte hen het meest in de aanval te blijven.

In de 10de minuut van de strijd, even voordat vorengenoemde veranderingen in het Arubaanse elftal hadden plaats gevonden, had de kleine Gomez kans gezien een goede pass van links te onderscheppen en met een hard schot keeper Hernandez het nakijken te geven. 2—0 voor de gasten. Wel hebben de Arubanen daarna verschillende felle aanvallen op de Curaçaose veste ondernomen doch Matrona en zijn mannen gaven „niet thuis". De grendel was voor het Curaçaose doel geschoven en hoe hard Kemp, de Brions, Arends, enz. ook zwoegden, de toegang tot het doel bleef gesloten en Hato liet zich niet verrassen. Het Arubaanse spel bleef schotloos en toen scheidsrechter Loefstok het einde aankondigde hadden de gasten een verdiende overwinning behaald en daardoor wederom voor zes maanden beslag weten te leggen op de zilveren molen.

Veel willen wij als nabeschouwing niet schrijven. Slechts zijn wij er van overtuigd dat Aruba een veel sterker elftal, in het veld kan brengen. Het is dan ook te hopen dat de spelers allen weer aan de trainingen zullen gaan deelnemen.

Het Nederlands elftal zal in de Nederlandse Antillen komen spelen en Aruba mag dan niet met een dergelijk elftal voor de dag komen. Het gaat er nu niet om wie hier de schuld heeft, maar het gaat er om in de toekomst weder een sterk elftal in het veld te brengen dat even als voorheen het tegen de sterkste tegenstanders zal kunnen opnemen. En Aruba **heeft** die spelers. Het gaat er slechts om deze op de juiste wijze in te schakelen en dan zullen ook heilige huisjes moeten vallen. Alleen met critiek komt men er niet.

WEDSTRIJDEN TE NOORD MARINIERS VERLOREN VAN JONG ARUBA

Oranjestad. — Op het terrein van de Noordelijke sportvereniging Jong Aruba heerste met Hemelvaartsdag een gezellige drukte. De Mariniers van Savaneta waren de gast van de Jong Arubanen en de tussen beide ploegen gespeelde vriendschappelijke wedstrijd had een sportief en aantrekkelijk verloop. De Jong Arubanen die met de rust een 2—0 voorsprong hadden genomen slaagden er in gedurende de tweede helft nog een doelpunt te maken en zo deze wedstrijd met 3—0 te winnen.

DE WEST MOEST HET AFLEGGEN

Oranjestad. — De West, welke ploeg ook uit het district Noord afkomstig is, was eveneens Donderdagmiddag de gast van de Jong Arubanen. De wedstrijd tussen deze ploeg en de junioren van Jong Aruba, welke als een voorwedstrijd van de ontmoeting Jong Aruba tegen de Mariniers plaats vond, werd door de Jong Aruba Jrs met 4—1 gewonnen nadat de rust met een 1—1 gelijkspel was ingegaan.

LASALLE JRS. HADDEN PECH MET SCHIETEN

Oranjestad. — In het R.C.A. sportcentrum werd een vriendschappelijke voetbalwedstrijd gespeeld tussen de Lasalle Jrs en het R.C.A. Jrs elftal.

Na een sportieve strijd wonnen de R.C.A.-ers met 2—1 nadat de rust met een 1—1 gelijkspel was ingegaan. De Lasalle Jrs. die heus niet minder sterk waren hadden enige malen pech met schieten.

VAN HET DAMES SOFTBALLFRONT

BALUARTE NA ACHTERSTAND WINNAAR

Oranjestad. — Voor de verrassing in de softballcompetitie zorgde de damesploeg van Baluarte die Vrijdagavond na in de 4de inning nog een achterstand van 14—1 op de dames van Aruba Jrs had, niet slechts deze achterstand geheel weg te werken maar zelfs in de laatste inning nog een 19—18 overwinning uit het vuur te slepen.

De Baluartedames hebben door deze overwinning getoond dat met volharden veel te bereiken is. Bravo Baluarte's.

Basiroeti-beker voor Curacao

Tweede wedstrijd bracht een beter spel te zien

Oranjestad. — De tweede wedstrijd tussen Aruba en Curaçao gaf een geheel ander beeld te zien dan de wedstrijd van Zaterdagavond. Waren de Arubaanse voorwaartsen in de strijd om de zilveren molen bepaald slecht, gistermiddag was dat anders en de spelers Sambo, C. Tromp, Martinez en Vrolijk, later de Palm, speelden een snel doch minder technisch spel. De Curaçaose ploeg waarin Minguel, Adoptie en Daal werden opgenomen later vervangen door Bernadina en Bisentini speelde over het geheel te kort en dikwijls teveel door het midden, zodat de Arubaanse achterhoede waar Laroza en Kemp weer een voortreffelijke wedstrijd speelden, steeds weer kon ingrijpen.

Toen scheidsrechter Snoek het beginsignaal gaf, was de tribune van het Wilhelminastadion maar zeer matig bezet terwijl ook de staanplaatsen dun bezet waren.

De Arubanen openden de aanval en het was Brion die Hato voor het eerst aan de tand voelde. Het ging hem goed af en even later mocht Hernandez laten zien wat hij kon toen Daal hard en laag inschoot en de Arubaanse doelman keurig redde.

De kleine Vrolijk die deze middag als rechtsbinnen was opgesteld en die in het Lasalle-elftal als keeper een goede indruk maakt, was niet in staat zijn kunnen als rechtsbinnen te ontplooien en hij werd dan ook vervangen door de meer ervaren Rodriquez. Nadat Brion het nog eens met een keihard schot had geprobeerd en Daal aan de andere kant keeper Hernandez nog eens op de proef had gesteld kreeg Laroza op ongeveer 20 meter van het Curaçaose doel een vrije schop te nemen. Zijn harde schot belandde tegen het lichaam van een der Arubanen en werd dan door Matrona weggewerkt. Het spel was van beide kanten hard doch sportief. Toen de Curaçaose voorhoede kwam opzetten en een doelpunt trachtten te forceren kon zij de Arubaanse defensie niet passeren. Laroza zowel als Kemp gesteund door Martilia hielden stand. Kort voor het verstrijken van de eerste helft moest Hato nog handelend optreden voor een keihard schot van Martilia. Kort daarna ging de rust in met blanke stand.

Na de hervatting bleek Sambo de Arubaanse rechtsbuiten vervangen te zijn door de Palm die als rechtsbinnen ging fungeren terwijl Rodriquez zijn plaats in nam.

Ook in de Curaçaose gelederen hadden enige veranderingen plaats gevonden.

De Arubanen speelden evenals voor de rust een enthousiast spel en het was de Palm en even later Martilia die het eens met harde verre schoten probeerden. Hato bleek niet te vermurwen. Curaçao dat de Arubaanse ploeg in techniek de baas was doch het spel te veel door het midden bleef spelen, kwam meer in de aanval. Een hard schot van Bernadina werd door Hernandez keurig gestopt. De Curaçaose ploeg had in deze periode de fout de beide vleugel-spelers teveel te verwaarlozen. De door Aruba opgezette buitenspel val werkte enige malen perfect en het was speciaal Jansen die daar nog al eens inliep. Ongeveer een kwartier voor het einde kreeg Curaçao een vrije schop te nemen op ongeveer 20 meter van het Arubaanse doel verwijderd. Koolman kwam naar voren en met een keihard schot knalde hij het leer via Hernandez' handen en doelpaal over de doellijn waar een der toegesnelde Curaçaose spelers de bal voor alle zekerheid maar in het net schoot. 1—0 voor Curaçao. Lang bleef deze vreugde niet in het Curaçaose kamp want nog geen twee minuten later had Rodriquez, die snel was doorgebroken de gelijkmaker gescoord. Met Matrona op de hielen gaf hij de even tevoren voor Hato ingevallen doelman Paulina het nakijken. (1—1). Het slotoffensief dat daarna volgde en waarin Curaçao het meest in de aanval was, leverde voor geen der beide ploegen nog succes op en toen scheidsrechter Snoek het einde floot, hadden de Arubanen een eervol gelijkspel weten te behalen. Curaçao kwam door dit gelijke spel in het bezit van de Basiroeti beker en daar de gasten de wedstrijd om de zilveren molen gewonnen hadden, vertrokken zij te omstreeks 9 uur opgewekt naar Curaçao, uitgeleide gedaan door hun Arubaanse sportvrienden en bekenden.

Na de wedstrijd waren de bekers door de voorzitter van de Aruba Voetbalbond Dr. J.R. Arends uitgereikt die in zijn korte toespraak de wens uitsprak dat Aruba de volgende maal op Curaçao de zilveren molen weer terug zou mogen halen". Niet omdat wij Curaçao die niet gunnen maar slechts om het feit dat er dan meerdere wedstrijden tussen Aruba en Curaçao om gespeeld zullen moeten worden."

R.C.A. kon het niet bolwerken

Surinaamse basketball-ploeg demonstreerde haar kunnen

Oranjestad. — Toen na de wedstrijd in het R.C.A. sportcentrum tussen de Surinaamse basketbalploeg China Little Devils en R.C.A., de waarnemend Gezaghebber de Heer F. de P. Wever verklaarde dat de gespeelde wedstrijd de beste was van al de wedstrijden welke hij op Aruba had zien spelen, was dat juist. Ook wij hebben zelden in de Nederlandse Antillen zo'n goede wedstrijd gezien waarbij het spel in alle onderdelen zo perfect werd afgewerkt zoals dat geschiede door de China Little Devils in de wedstrijd tegen R.C.A. En wat wel het belangrijkste was, dat was de sportiviteit en de goede verstandhouding waaronder gespeeld werd. Het was in een woord af. Het was dan ook jammer dat de R.C.A. aanvalsleider Janny Brokke in de laatste inning de strijd moest staken en naar het clubhuis gedragen moest worden tengevolge van het terugkeren van de pijn in een oude wonde aan zijn voetbalknie .

Het door de gasten vertoonde spel was uiterst snel, verrassend en uitstekend van kwaliteit. Het positiekiezen, combineren en het afwerken van de aanvallen, het was in een woord, af. De indruk welke wij van deze basketbalvirtuozen kregen was, dat zij het nog beter kunnen. Vooral in de laatste quater merkten wij dat de gasten het welletjes vonden en min of meer een demonstratie ten beste gaven. Het was voor de kleine 1000 bezoekers een lust deze basketbalspelers bezig te zien.

In de 1ste quater ging de strijd vrijwel gelijk op en beperkte het spel der gasten zich tot een verkennen der krachten van de tegenstanders. Deze quater eindigde in een 18—14 voorsprong voor de gasten.

Gedurende de 2de quater werd het spel der Little Devils sneller en sneller en de R.C.A.-ers kregen steeds meer moeite het razende tempo bij te houden. Ofschoon zij trachtten zo nu en dan het tempo te drukken gelukte dat maar even want zodra de gasten de bal weer in hun bezit hadden, voerden zij de snelheid weer ten top. Deze 2de quater eindigde in een 33—17 voorsprong voor de Devils.

In de 3de quater kwam er plotseling meer vaart in het spel van R.C.A. Hard en fel speelden zij en zowaar gelukte het hen nadat de stand 35—17 stond de achterstand terug te brengen tot 35—24. Toen deed zich voor R.C.A. een ernstige tegenslag voor. Janny Brokke begon last van zijn voetbalknietje te krijgen. Het tempo in de R.C.A. gelederen daalde en de gasten namen het spel geheel in handen. Toen de speeltijd van deze 3de quater verstreken was, stond de stand 45—26 in het voordeel van de China Little Devils.

Nauwelijks was met de laatste quater een aanvang gemaakt of Brokke zonk op de baan ter neer. Zijn knie had het begeven en met een van pijn verwrongen gelaat werd hij het clubhuis binnen gedragen. Janny had te veel voor zijn ploeg willen doen Het was Charly Lampe die hem verving. Ofschoon de R.C.A.-ers hun best deden het spel bleef beneden hun kunnen en tegen het perfecte spel der gasten konden zij niet op. Geleidelijk brachten de China Little Devils de stand op 64—32 waarmede het einde kwam van deze ware basketbaldemonstratie.

Na de wedstrijd sprak de voorzitter van de Club Suriname de Heer W. de la Fuente een korte rede uit waarin hij wees op het belang van de komst van de Surinaamse ploeg waardoor weer veel bijgedragen werd tot het verstevigen van de vriendschapsbanden tussen Surinamers en Arubanen.

De waarnemend Gezaghebber de Heer Wever nam daarna het woord en reikte vervolgens aan de aanvoerder van de winnende ploeg de mooie door de Club Suriname uitgeloofde beker uit.

Met een driewerf hoera voor de beide ploegen kwam toen het einde van deze mooie basketbalavond waarvan wij hopen er spoedig meer te zullen mogen bijwonen. Dat zulks het geval zal zijn is wel bijna zeker daar de Surinaamse virtuozen a.s. Dinsdag en Donderdagavond wederom in het R.C.A. sportcentrum zullen spelen en wel tegen de ploeg van Caribe en de Lago. Wij kunnen een ieder aanbevelen deze wedstrijden te gaan zien en het spel onzer gasten te bewonderen.

Een Parijse organisatie, die door middel van aanplakbiljetten strijd voert tegen het communisme, heeft dezer dagen weer een nieuw aanplakbiljet op de Parijse muren aangebracht. Boven de affiche staat „vriendelijk gebaar van de Sovjet-Unie", terwijl de plaat verder op zeer suggestieve wijze het gebruik en de uitwerking laat zien van het nieuwe Russische moordwapen, de sigarettenhouderrevolver. Onder aan de plaat staat met grote letters: „De sigaret, die BOEM doet".

Hetzelfde liedje

C.L.D. wint weer met een hoge score

Oranjestad. — Gisteravond speelden de Surinaamse basketballers van de China Little Devils een wedstrijd tegen de Chinese Club Aruba. Wederom bestond er voor deze wedstrijd grote belangstelling. Het is een ware demonstratie geworden.

In de quater werd snel combinatiespel gedemonstreerd, waarbij weinig tot doelen werd overgegaan. De stand 9 — 4 geeft dat ook wel weer. In de 2de quater brachten de gasten de stand op 23 — 9 waarna in de derde quater meer aan het doelen aandacht werd geschonken evenals zulks in de laatste quater het geval was. De eind-

(Vervolg op pagina 6)

REIS NAAR DE WEST BEHOEDT NED. ELFTAL VOOR ONDERGANG

Nederlandse Sportbrief

Het Nederlands Voetbalelftal speelde dezer dagen te Stockholm tegen Zweden en kreeg daar met 6—1 de kous op de kop. Dat is dan het naakte feit, maar er is alle aanleiding daarop even wat dieper in te gaan. Schrijver dezes had het genoegen(?) met de ploeg per vliegtuig de reis naar het hoge Noorden te maken, samen met spelers en officials na de wedstrijd aan tafel te zitten en ook weer per vliegtuig de reis terug te ondernemen. En hij is daarbij tot een min of meer ontstellende ontdekking gekomen.

Ach, dat het niet bijster goed gaat met het Nederlandse voetbalspel, weet men nu zo langzamerhand in de gehele wereld wel. Als een vooraanstaande krant te Stockholm in een voorbeschouwing schrijft: „moeten wij onze vertegenwoordigers nu eigenlijk wel laten spelen tegen de zieke man van het Europese voetbal", dan is daar, wat men wel eens pleegt te noemen „geen woord Frans bij" en dan tekent dit voldoende de situatie en de reputatie van onze nationale ploeg. De vele nederlagen van de laatste jaren en het doorgaans vrij povere spel hebben van Nederland als voetbalnatie een soort van tweederangs nummer gemaakt en daar alle maatregelen, die tot verbetering zouden kunnen leiden achterwege blijven, zijn er ook geen vooruitzichten op een snel herstel en een herovering van de goede naam, die het Nederlands Elftal omstreeks 1934 had. Ging de ploeg toen niet als een der favorieten naar Italië om deel te nemen aan de strijd om de wereldtitel?

Persoonlijk treft het grote verschil ons bijzonder diep, omdat wij ook dat jaar 1934 nog hebben meegemaakt en te Milaan op het beroemde Domplein hebben meegezongen met 20.000 Nederlandse supporters het toen befaamde lied: wij gaan naar Rome! En nu moge de journalist „een stem des volks" zijn, toch blijft veel van wat hij zegt en schrijft persoonlijk.

Maar op die reis naar Stockholm dan is ons plotseling gebleken, hoezeer ook de spelers van de nationale ploeg thans moedeloos het hoofd buigen en er totaal geen gat meer in zien. Extra teleurstellend was de 6—1, omdat Odenthal en Tebak, de twee achterspelers, alsmede Biesbrouck, Terlouw en aanvankelijk ook Van Schijndel in de eerste drie kwartier beter speelden dan wij van hen gewend waren. Het was 2—1 bij de rust, maar weinig minuten na de hervatting was het al 5—1 en toen was het afgelopen en speelde er nog maar één elftal, namelijk dat van de Zweden.

En wat was nu wel de reactie van sommige spelers? In Nederland wordt veelal de daling van het spelpeil en de kracht van de nationale ploeg geweten aan het vertrek van vooraanstaande spelers naar Frankrijk, waar zij thans als beroepsvoetballer de kost verdienen. Maar, zo redeneerden enkele spelers op die reis, er zijn zeker al net zoveel Zweedse spelers naar het buitenland gegaan als Nederlandse en toch slagen die Zweden er telkens weer in een nieuwe sterke ploeg op te bouwen. Wat in Zweden kan, moet toch zeker ook in Nederland met zijn 350.000 voetballers kunnen?

Wij hebben niet de indruk gekregen, dat de Nederlandse voetballeiders te Stockholm hebben gesproken met de Zweedse leiders om hun geheimen te leren kennen. Die zijn trouwens bekend genoeg. De Zweden leggen het woord amateurisme namelijk anders uit dan de Nederlanders. Een speler van de Zweedse nationale ploeg bijvoorbeeld krijgt voor elke interlandwedstrijd een flink bedrag om zich netjes in de kleren te steken. Hij moet, zegt men, zijn land waardig vertegenwoordigen. Maar men begrijpt, dat de speler, die de goede' kleding een keer aanschaft en zuinig bewaart voor volgende wedstrijden, in een seizoen met vijf of zes interlands een aardige duit kan overhouden! En ook de clubs zijn wat dat betreft niet kinderachtig. Elke gelegenheid, die zich voordoet om een goede speler een dienst te bewijzen (verjaardag, huwelijk, geboorte enz.) wordt met beide handen aangegrepen.

Het was echter niet dit verschil in opvatting, waardoor de Ned. spelers het hoofd lieten hangen. Het was een gevolg van de druk, die nu al zo lang op hen ligt en de opeenstapeling van teleurstellingen. Het was de ontdekking, dat het weinig zin meer heeft voor het Nederlands Elftal op bezoek te gaan bij andere landen en dat het ook weinig uitmaakt, wie er in het elftal worden gekozen.

Waartoe dit moet leiden, deze stemming onder de internationaals, wij weten het niet. Misschien wel tot een ineenstorting van de ploeg, doordat de spelers gaan bedanken voor de twijfelachtige eer zich door de tegenstander in de pan te laten hakken. Er zijn oudere spelers bij, die aan hun toekomst in de maatschappij moeten denken en die er niets meer voor voelen zich aan hun zaak te onttrekken of vrij te vragen aan hun chef voor een wedstrijd, die hun toch geen vreugde of voldoening meer kan geven. Meer dan een hunner zei het ons openlijk na de strijd te Stockholm: als er de reis naar De West niet was, die ik toch wel heel graag wil meemaken, dan zou ik beleefd bedanken, zo ik weer wordt gekozen in de ploeg, die te Zurich tegen Zwitserland moet aantreden!

Te Boedapest, speelden Hongarije en Engeland hun revanchewedstrijd. Er was, wat deze ontmoeting betreft, algemeen een grote misvatting. Er was, wij mogen wel zeggen in geheel Europa, grote deining, maar wat men er zich nu wel precies van voorstelde, weten wij echt niet. Te Londen, in het volle Engelse seizoen, werd het 3—6 voor de Hongaren. Wij schreven er destijds uitvoerig over. Na hun zware competitie en bekerwedstrijden, een stuk of veertig per seizoen, krijgt men de Engelse prof moeilijk meer op gang. En daar men ook moeilijk kon aannemen, dat er sinds Wembley ineens een nieuwe Engelse ploeg uit de grond werd gestampt, was het resultaat van de „revanche" niet twijfelachtig. Hongarije won inderdaad met 7—1 en het was een zeer eenzijdige vertoning, die van veel minder waarde was dan de 3—6 van Wembley!

Men weet, dat de Hongaren te Amsterdam een oefenwedstrijd speelden. In verband daarmede nam men aan, dat het ook weinig moeite zou kosten een visum te krijgen voor een bezoek aan de wedstrijd te Boedapest. Maar dat liep anders. Enkele Nederlandse journalisten, die een visum aanvroegen, werden met een kluitje in het riet gestuurd en geen hunner kreeg die wedstrijd tegen de Engelsen te zien!

B. M. Schiloeroort

OOK DE TWEEDE WEDSTRIJD WERD DOOR DE CHINA LITTLE DEVILS GEWONNEN

(Vervolg van pagina 5)

stand kwam met een 59 — 22 overwinning voor de C.L.D.

Na de wedstrijd werd aan de aanvoerder der gasten door Dr. de La Fuente een door de firma Ragunath beschikbaar gestelde beker uitgereikt. Voor de aanvang van de wedstrijd werden de spelers door de Chinese Club een bloemenhulde gebracht en werd een mooie beker als herinnering aan het bezoek aan Aruba aan de aanvoerder der gasten aangeboden.

Dinsdagavond zullen de gasten tegen Caribe spelen terwijl Donderdagavond een wedstrijd zal plaats vinden tussen een combinatie R.C.A./Caribe en C.L.D. Beide wedstrijden worden in het R.C.A. sportcentrum gespeeld en zullen om 8 uur n.m. aanvangen.

Memorial-day

Lago herdenkt de gevallenen

Oranjestad. — Op de Lago werd gistermiddag een korte, doch indrukwekkende plechtigheid gehouden, waarbij de doden uit de wereldoorlog werden herdacht. De Esso Post No. 1 van het American Legion leidde de organisatie. Onder de aanwezigen merkten wij o.a. op de leden van de Lago directie, mr. Griffin en Smith, de wnd. Gezaghebber F. de P. Wever, Eilandssecretaris J.C.M. Kerstens en majoor G.J.P. Veenhuys. Het hoofd van de ontvangstcommissie was de heer Leroy C. Miller, de wd. Legion Chaplin de heer Malcolm Soderston. De laatste opende en sloot de bijeenkomst met een treffend gebed. De Amerikaanse Consul, de heer Joseph Mc. Farland, was de spreker, die in treffende bewoordingen hulde bracht aan hen die vielen om ons de vrijheid te geven. Het Legion bracht een eresaluut, terwijl mrs. Ethel Casey bloemen legde aan de mast waar de Amerikaanse vlag halfstok hing. Legionnair Hans Wolfe blies de taptoe. Hiermede kwam een eind aan deze korte, doch treffende plechtigheid.

Onderwijscongres gewijd aan de biologie

Oranjestad. — Onder leiding van de Onderwijzersbond Sint Thomas zal Woensdag 2 Juni voor de tweede maal een Onderwijs-dag gehouden worden op Aruba. Ook ditmaal is het de heer J. v.d. Bergh die het middelpunt van de organisatie vormt. De hoofdschotel is Biologie. Het programma ziet er als volgt uit:

7.00 uur Plechtige H. Mis in de St. Franciscus Kerk te Oranjestad.

9.00 „ Vergadering in het de Veer Theater, waar dr. P. Groenhart een lezing zal geven over „Urenesis bij kinderen." Na de pauze treden nog twee sprekers op nl. de heer J. v.d. Bergh over „Biologie in de school" en drs. de Jong over „de studie van het gedrag bij dieren."

15.30 tot 18.00 uur Tentoonstelling in Sociedad Bolivariana, welke uitsluitend voor onderwijzend personeel toegangkelijk is.

19.30 uur Filmavond in het Cultureel Centrum te Oranjestad, waar films vertoond zullen worden welke direct of indirect met biologie te maken hebben.

DONDERDAG en VRIJDAG. De tentoonstelling in Soc. Bolivariana staat gedurende de dag voor schoolkinderen open. Des avonds van 19.00 tot 22.00 uur staat de tentoonstelling voor een ieder open.

ZATERDAG is de tentoonstelling te bezichtigen van 15.30 tot 22 uur, en *ZONDAG* van 10.00 tot 13 uur en van 15.30 tot 22 uur.

Zwitserland-Nederland: 3-1

Weer nederlaag doch geen teleurstellende wedstrijd

Zurich. — Met een misschien iets geflatteerde, maar toch wel verdiende 3—1 zege won Zwitserland in Zurich van het Nederlandse voetbalelftal.

De eerste helft gaf een aantrekkelijke wedstrijd te zien; in de tweede helft zakte het peil enigszins. De wedstrijd begon met een Oranje-offensief. Een tijdlang slaagden de Nederlanders er in de Zwitsers terug te dringen op de eigen helft. Het frisse Nederlandse aanvalsel bracht na negen minuten door een prachtige goal van Dillen uit een hoekschop van Van der Gijp de stand op 1—0. Na 33 minuten kwam een uitstekend schot van de Zwitser Lanthen, waarbij de bal echter via de binnenkant van de paal op de doellijn belandde, vanwaar hij door de Nederlandse verdediging werd weggewerkt. De Duitse scheidsrechter kende een doelpunt toe onder protest van Biesbroeck. In de 37ste minuut beging Steiger een fout, toen deze bij een fout van Lanthen de bal liet vallen, waarmee de stand op 2—1 voor de Zwitsers kwam. De fout van Steiger werd overigens goed gemaakt door vele prachtige reddingen. Twee minuten na de rust scoorde Lanthen verrassend en op mooie wijze het derde Zwitserse doelpunt.

In de tweede helft werden de Oranje-mannen in de verdediging teruggedrongen. De Zwitsers kwamen steeds gevaarlijker aanzetten. Overigens bracht de tweede helft weinig opwinding. Al met al kon deze bij prachtig voetbalweer gespeelde wedstrijd niet teleurstellend worden beschouwd wat betreft het door het Nederlandse team vertoonde spel, dat niet briljant, doch zeer gunstig afstak bij dat in Stockholm.

Dillen van P.S.V. vooral heeft een zeer goede wedstrijd gespeeld.

Sparta won in Oostenrijk

Rotterdam. — De Rotterdamse voetbalclub Sparta heeft in Lustenau (Oostenrijk) een wedstrijd gespeeld tegen de club Lustenau. De Rotterdammers wonnen de wedstrijd met 5—2 na bij de rust reeds met 3—0 te hebben voorgestaan.

UITSLAGEN K.N.V.B.

's-Gravenhage. — De gisteren voor de competitie van de KNVB gespeelde oost-wedstrijd G.V.A.V. — Vitesse is in een 2—2 gelijk spel geëindigd.

AGENDA

WEST-END

7 en 9 p.m. „The Village"

CINELANDIA

7 en 9 p.m. „*La Cobarde*"

ROXY

7 en 9 p.m. „*Way of a gaucho*"

SUFFISANT THEATER

„*Borderline*".

APOTHEKEN

De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Excelsior*, Herenstr. 4, tel. 2004 en *Botica Coromoto*, Breedestraat. 125 (O.), tel. 3241.

WIT GELE KRUIS

De Zondag en nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Henriquez-Con, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open van 05.30 — 01.30 tel. 2267
van 01.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel afdeling.

Van heden 12.00 t.m. Zaterdag 5 Juni 12.00 S. H. Tiesma, Troepialweg 19, J. D. tel. 4445.
B. g.g. nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:

C. P. Riegman Tjerk Hiddeslaan No. 12 tel. 2265.

C. S. M.

Rederij:

J. de Nijs. tel 3131
b. g. g. tel. 2843 — 44

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00 E v. d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

ASIENTO-THEATER

„*Asenic and old lace*".
Geen kinderen beneden 16 jaar.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)

17.30 Ora infantil
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Parada deportiva.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Programa Antillana.
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Zieken en Zuigelingenzorg.
19.25 Gevarieerd muziek.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerd muziek
20.10 Sport reportage
20.15 Gevarieerde muziek.
20.30 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek.
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Programma All Electric
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones.
21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

18.37 Hans Lichtenstein.
19.02 Nieuws
19.17 De Marinierskapel de Koninklijke Marine.
19.30 Nederlandse Kroniek
19.40 The Dutch Swing College Band.
20.10 Intermezzo.
19.55 Sport.
20.16 Praatje uit Hollywood.
20.23 Voor de West o.a. met „Uw studenten spreken" causerie onder auspicien van de Vereniging van Antilliaanse Studerenden in Nederland en causerie van mr. Elias.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

17.00 Voor onze kinderen
17.15 Vrolijk programma.
17.30 Voor de jarigen op de Antillen
17.45 Heinikens biri, Wrokoman prisiri
18.45 Nieuws
19.00 Aetherstem radiokrant voor Suriname.
19.30 Een kwartier met J. de Corte.
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Het Philharmonisch Symphonie Orkest van New York o.l.v. Dimitri Mitropoulos.
20.45 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Muziek
21.30 Sluiting.

Den Haag-Petroleumstad

Spuitende oliebronnen onder de rook van de residentie ★ Verheugend nieuws voor ouders van HBSers ★ Tekort aan arbeidskrachten in tal van beroepen ★ Voor het eerst sinds een generatie.. ★ Hoe besteed ik mijn vrije tijd?★Nederland heeft een water-orgel!

Toen jaren geleden aan de Carel van Bijlandtlaan in Den Haag het monumentale hoofdkantoor van de Bataafse Petroleum Maatschappij werd gebouwd, het generale staf-kwartier van de Koninklijke Shell in Nederland, zullen slechts weinigen hebben vermoed, dat nog eens de kans zou bestaan, dat op het ... dit prachtige gebouw boortorens en spuitende petroleumbronnen voor een verrassende ... zouden zorgen. Natuurlijk zal het ... nooit zo ver komen. De directie van de B.P.M. ... het fraaie complex in Den Haag-West te ontsieren en ook het gemeentebestuur van de residentie zou waarschijnlijk ernstige bezwaren opperen.

Theoretisch echter lijkt de mogelijkheid van petroleumwinvelden in het hartje van Den Haag bedenkelijk dichter bij te komen. Reeds bevinden zich twee producerende oorputten aan het verlengde van de Schaapweg in de Haagse randgemeente Rijswijk.

Eén ervan is in September van het vorige jaar in gebruik gesteld met (als wij de N.R.C. geloven mogen) een gemiddelde dagopbrengst van 15 ton.

Proefboringen allerwege

Beide putten spuiten, zulks in tegenstelling tot de bronnen op het bekende Nederlandse Schoonebeek in Zuid-Oost-Drenthe, waar de olie opgepompt moet worden. Ook bij Delft, eveneens onder de rook van de residentie, bevindt zich een producerende bron.

De Nederlandse Aardolie Maatschappij, een dochter-onderneming van de B.P.M., wier proefboringen in het gebied rond Den Haag deze verrassende resultaten hebben opgeleverd, gaat thans ook boren in het Westduinpark onder Loosduinen. Men ziet, de kans, dat in de toekomst nog eens zal blijken, dat ook onder de Carel van Bijlandtlaan een oliehoudende laag ligt, is lang niet zo absurd als men wel zou denken!

De boringen rond Den Haag trekken natuurlijk grote belangstelling, vooral van de zijde van de jeugd. In verband hiermede is in het museum voor het onderwijs een tentoonstelling ingericht, die een duidelijk overzicht geeft van alles, wat met de techniek van de winning en verwerking van petroleum heeft te maken. Een prachtig voorbeeld van aanpassing van het onderwijs aan het actuele gebeuren!

Tegen het zitten-blijven

Er zijn trouwens meer voorbeelden aan te wijzen van voortvarendheid op onderwijsgebied in de residentie. Op één der talrijke Hogere Burger Scholen, die de stad met de ooievaar in haar wapen rijk is, wordt met ingang van het nieuwe schoolseizoen een belangwekkende poging ondernomen om het probleem van het vele zitten-blijven te ondervangen. Een studiecommissie heeft vastgesteld, dat op een H.B.S. van 231 leerlingen niet minder dan 90 leerlingen éénmaal een klas hebben gedoubleerd, terwijl 25 reeds twee maal een klas hebben moeten overdoen.

Men heeft nu, bij wijze van proef, een zesjarig leerplan ontworpen, waarin dezelfde stof wordt gegeven als tot nu toe in vijf jaar, maar in langzamer tempo. Hierdoor wordt de overgang van lager naar middelbaar onderwijs, die voor vele eerste klassertjes blijkbaar te plotseling is, soepeler. In de lagere klassen kan nu een deel van het huiswerk op school gemaakt worden en vakken als meetkunde, Engels, enz., verschijnen geleidelijk op het rooster.

Volgens „Het Vaderland", dat bijzonderheden over dit experiment meldt, is het geenszins de bedoeling van deze proef om leerlingen, die feitelijk niet geschikt zijn middelbaar onderwijs te volgen, tegemoet te komen. De eisen bij toelating en eindexamen blijven dezelfde als bij de vijfjarige H.B.S. Men wil echter jongelui, die wel de geschiktheid bezitten om middelbaar onderwijs te volgen, maar voor wie het huidige tempo blijkbaar te hoog is, het deprimerende zitten-blijven besparen en de leerstof beter overeenkomstig hun bevattingsvermogen verdelen.

In dit verband zij er op gewezen, dat ook de hervormingsplannen voor het middelbaar onderwijs van de vorige minister van onderwijs, prof. dr Rutten, naast het zesjarig gymnasium en een vierjarige middelbare school (ter vervanging van de H.B.S. met driejarige cursus) een H.B.S. met zesjarige cursus, daar atheneum genaamd kent. Dit plan, waarvan het niet geheel duidelijk is, in hoeverre het verwerkelijkt zal worden, heeft destijds nogal wat critiek ontmoet. Deze gold echter hoofdzakelijk de vierjarige „middelbare school", waarin velen een kostbare en onnodige concurrent van de MULO-school zagen. Een vervanging van de huidige vijfjarige H.B.S., met haar overladen programma, door een zesjarige, zal niet alleen door vele scholieren, maar ook door tal van gepijnigde ouders met vreugde worden begroet.

De week in Nederland

Overvloed van betrekkingen

Overigens is het voor de eind-examinandi van middelbare scholen — de schriftelijke examens zijn op het ogenblik overal in volle gang of behoren al weer tot het verleden — op het ogenblik een gouden tijd in Nederland. Voor het eerst sinds een generatie — ja, sinds een generatie — staan de werkgevers bij wijze van spreken weer aan de schoolpoorten te wachten op jongelui, die bereid zijn in hun dienst te treden. In de dagbladen vindt men annonces, waarin leerlingen van hoogste klassen van middelbare scholen werden uitgenodigd zich reeds thans, anderhalve maand vóór de uitslag van hun examen bekend is, met sollicitatie-brieven tot maatschappij zus-en-zo of bedrijf dit-en-dat te wenden.

Jongelui, die niet van plan zijn verder te studeren, kunnen straks een keus doen uit een keur van betrekkingen, meestal tegen uitmuntende voorwaarden. Meisjes, die bereid zijn na hun school-examen een korte opleiding in steno en typen te volgen, kunnen al spoedig een salaris verdienen, waar enige jaren geleden een volleerde secretaresse en steno-typiste in drie talen jaloers op zou zijn geweest.

Het zijn alles gevolgen van het momenteel in Nederland steeds voelbaarder wordende gebrek aan arbeidskrachten, dat op zijn beurt nauw verband houdt met de heersende hoogconjunctuur in het zakenleven en met de gestadige uitbreiding van vele.... overheidsdiensten. Volgens het jongste jaaroverzicht van het Rijksarbeidsbureau bestaan er op het ogenblik belangrijke tekorten aan arbeidskrachten in de bouwvakken, in de metaalnijverheid, in de Rijn- en binnenvaart en in de textiel-industrie. Tekorten aan vrouwelijke arbeidskrachten vindt men in de textiel- en confectie-bedrijven, terwijl er in de grote steden grote behoefte bestaat aan enigszins ervaren typistes, winkelmeisjes en huishoudelijk personeel.

Toch bestaat er nog steeds werkloosheid. Men vindt haar speciaal in streken met weinig industrie, en voorts min of meer gelijkelijk over het hele land verdeeld, onder oudere losse arbeiders, kantoor bedienden en mensen uit handelsberoepen boven de veertig jaar en de — in elke samenleving aanwezige — groep der onmaatschappelijken. Het werkloosheidscijfer is echter zó laag, en het tekort aan arbeidskrachten in vele beroepen zó groot, dat volgende maand de landedelijke werkverschaffing, de zogenaamde D.U.W. (Dienst Uitvoering Werken) voor krachten beneden de vijf en dertig jaar wordt gesloten. Iets wat voor zover wij weten, sinds mensenheugenis niet is gebeurd.

Het kan verkeren!

Voor de generatie, waar uw briefschrijver toe behoort, zijn dit alles wonderlijke verschijnselen. Toen hij en zijn jaargenoten de middelbare school verlieten maakte de hoogconjunctuur der twintiger jaren juist plaats voor een ongekende crisis. In stede van een keus te kunnen maken uit een hele rij aanlokkelijke aanbiedingen moesten zij er op voorbereid zijn bij elke sollicitatie, zelfs voor de eenvoudigste betrekking, tegen honderden mede-sollicitanten in het krijt te treden. Zelfs om ergen als niet-verdienend „volontair" geplaatst te worden, kostte moeite. Dat studenten door neven-arbeid een deel van hun studiekosten zouden kunnen verdienen was uitgesloten, en zoals thans in Nederland tal van paartjes van jaar tot jaar hun huwelijk moeten uitstellen, omdat ze geen woning kunnen vinden, moesten toèn de verlovingen dikwijls tot in het wanhopige verlengd worden omdat de jongeman onvoldoende verdiende of in het geheel geen werk had. Het kan verkeren!

Toch brengt ook de „full-employment" van het ogenblik zijn problemen mee. Eèn van de belangrijkste is dat van de vrije-tijds-besteding, in het bijzonder die van de in het industriële productie-proces ingeschakelde stadsmens. Wonend in gelijkvormige moderne flatjes, 's avonds zijn krantje lezend en luisterend naar hoorspelletjes en radio-revue, 's Zondags met vele duizenden opgaand naar de voetbalmatch, dreigt hij, naar de mening van vele sociologen, die zich diepgaand met dit vraagstuk hebben bezig gehouden een massa-product zonder eigen persoonlijkheid, en zonder zelfstandig denkvermogen te worden. Vandaar dat bijzonder veel waarde gehecht wordt aan een gezonde, zo verschieden mogelijke, vrije-tijds-besteding.

Knutselaars aan de slag!

Op tal van wijzen trachten zij, die de strijd met de zogenaamde massaficatie hebben aangebonden, individuele liefhebberijen bij de mensen, en vooral bij de jonge mensen, te ontwikkelen. Een fraai overzicht van de ongekend vele mogelijkheden, die er op dit gebied liggen, geeft de groots opgezette tentoonstelling „De gouden schakel", die op het ogenblik met medewerking van tal van officiële instanties, verenigingen en bedrijven in de Ahoy-hallen in Rotterdam wordt gehouden. Wie knutselaar is, en vooral kan hier zijn hart ophalen, wie het worden wil kan hier zijn keuze doen. Een belangrijke en nuttige tentoonstelling, deze „Gouden Schakel!" Wie weet kan iets dergelijks ook eens op de Antillen worden georganiseerd. Want vaardige knutselaars vindt men overal.

Tot het uitgebreide gebied van de vrije-tijds-besteding behoort ook het amusement. En op dit terrein bezit Nederland thans een nieuwtje, waarvan wij onze lezers een korte beschrijving niet willen onthouden. Het is het zogenaamde waterorgel, dat, anders dan men zou denken, geen muziekinstrument is, dat door middel van water geluid voortbrengt, maar een samenstel van fonteinen.

Dansend water

Door mensenhand bediend spuiten deze fonteinen hun water nu eens hoger, dan weer lager, op het rhythme van door een luidspreker weerklinkende dansmuziek. Beschenen door schijnwerpers met gekleurd licht leveren deze dansende waterstralen een allerardigst gezicht op. In Avifauna, het populaire vogelpark in Alphen, en eindpunt van het plezierritje van tal van automobilisten in de grote steden van West-Nederland, vindt men thans een dergelijk waterorgel. Velen zullen er hun vreugde aan hebben. En we geen vreugde kan scheppen in het spel der waterstralen en het gekleurde licht, zal toch zijn bewondering niet kunnen verhelen voor de vaardige bespeler van dit instrument, die — omdat het water nooit onmiddellijk reageert — bij het bedienen van zijn kranen altijd enkele seconden vooruit moet zijn op de maat en het rhythme der muziek! Het zou ons niets verwonderen, als enkele leden van de RTC-delegatie, tussen de zittingen der conferentie door, eens een kijkje gingen nemen daar in Alphen aan de Rijn!

P.S. Over de R.T.C. hebben wij, gezien de uitvoerige berichtgeving hierover in de „Amigoe" ditmaal gezwegen.

Water-orgel in actie